ప్రేమలేఖలు

హుస్సేన్ బాషా

"అల్లరి చెయ్యకుండా బుద్ధిగా కూర్చో!" రామారావును బంధించి తెచ్చిన నలుగురు వ్యక్తుల్లో—ఒక వ్యక్తి అన్నాడు.

"ఎవరు మీరు? నన్ను బంధించి యిక్కడికి ఎందుకు తెచ్చారు?" కోపంగా అడిగాడు రామారావు.

"ఎందుకో మాకు తెలియదు. మా బాస్ వచ్చేవరకు కాస్త ఓపిగ్గా కూర్చో! ఆయన నిన్ను ఎందుకు యెత్తుకు రమ్మన్నారో తెలుస్తుంది," అని ఒక వ్యక్తి సిగరెట్ వెలిగించుకుంటూ "మిస్టర్ రామారావ్! సిగరెట్ కాలుస్తావా?" అని అడిగాడు సిగరెట్ పేకెట్, అగ్గిపెట్టె యివ్వబోతూ.

"అక్కర్లేదు."

"నీకు చదువు వస్తుందనుకుంటాను."

"నా చదువుతో నీకేం పని?"

"ఇంకా అర్ధగంటకు గాని బాస్ యిక్కడికి రారు. అంతవరకూ టైం పాస్ కోసం!" అంటూ ఆ వ్యక్తి టేబుల్ మీదున్న రెండు, మూడు యింగ్లీషు మాగజైన్స్ తెచ్చి "చదువుకుంటూ వుండు" అన్నాడు.

అంతలో ఒక అందమైన యువతి అక్కడికి వచ్చింది.

"మిస్టర్ జాన్! రామారావ్ విషయం నేను చూసుకుంటాను. మీరందరూ వెళ్ళిపొండి" అందా యువతి.

"అలాగే మేడమ్!" అని అందరూ అక్కడ్నించి బయటికి వెళ్ళిపోయారు.

ఆ యువతి రామారావ్ ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చుంది.

రామారావు ఆ యువతికేసి చూస్తూ "ఎవరు నువ్వు? నన్నిక్కడికి ఎందుకు రప్పించావు?" అని అడిగాడు.

ఆ యువతి అతనికేసి చూసి నవ్వింది. కాని, ఏమీ మాట్లాడలేదు. ప్రక్కనున్న మేగజైన్ అందుకొని తిరగవేయ సాగింది నిర్లక్ష్యంగా.

"మిస్!..."

"నా పేరు రోజ!" అందామె మృధువైన స్వరంతో.

"మిస్. రోజీ! నన్నిక్కడికి ఎందుకు తెచ్చారు?"

"నీతో చాలా అవసరం వుంది."

"నాతో ఏమిటి మీ కవసరం?"

"కోపాన్ని తగ్గించుకో! అంతా వివరంగా చెబుతాను."

"చెప్పు!"

"నువ్వు నిరుద్యోగివి. అవునా?"

"అవును."

"నీకు పెళ్ళయింది కదూ?"

"నా భార్య నీకంటే అందంగా వుంది."

మిస్. రోజ, రామారావు సమాధానంతో చిన్న బుచ్చుకుంది. అంటే, అతని దృష్టికి తను అందగత్తె కాదని అతని భావం—అని అర్థం చేసుకుంది. మృదువుగా పువ్వులా నవ్విన మిస్. రోజ—ముఖం ముకుళించుకు పోయింది.

"నీ కాంప్లిమెంట్ భలే తమాషాగా వుంది" అంతలోనే ఆమె నవ్వింది.

"నీతో తమాషా చేయడం నాకిష్టంలేదు. నన్నిక్కడికి తీసుకురావడంలో అంతరార్థం ఏమిటి? చెప్పండి."

"నన్ను అడుగు! నేను చెబుతాను" అన్నాడు అప్పుడే లోపలకు అడుగుపెట్టిన బాస్.

"ఎవరో ఒకరు చెప్పండి!" అన్నాడు రామారావ్ ఆశ్చర్యంగా ముసుగువేషంలో వున్న బాస్‌కేసి చూస్తూ.

"మిస్టర్ రామారావ్! నిన్ను నిర్బంధించి రహస్యంగా యిక్కడికి తెప్పించినందుకు నన్ను క్షమించు!"

"మీరెవరో నాకు తెలియదు. మీ ఉద్దేశ్యం అసలే అర్థంకావడం లేదు. నన్ను మీరు క్షమాపణ కోరుతున్నారంటే మీ మనసెల్లాంటిదో నాకు అర్థమవుతోంది. ఇంత మంచి మనసు గలవారు నన్ను పిలిపించియుంటే నేరుగా వచ్చి మిమ్మల్ని కలుసుకునేవాణ్ని. నాతో మీకేం అవసరమొచ్చిందో చెప్పండి."

"మిస్టర్ రామారావ్! నువ్వు నన్ను అర్థం చేసుకున్నందుకు థ్యాంక్స్! నీకు ఉద్యోగం లేదు. భార్యా పిల్లల్ని

పోషించలేక వాళ్ళను పస్తులు పెడుతున్నావ్. చదువుకున్నవాడివి. ఈ వయసులో కడుపునిండా మూడుపూటలా తింటూ ఒంటికి మంచి బట్టలు కడుతూ భార్యాపిల్లల్ని సుఖపెట్టకుంటే భవిష్యత్తు ఎంత భయంకరంగా వుంటుందో ఊహించగలిగే శక్తి, జ్ఞానం నీలో వుండికూడా యింతటి నికృష్టపు జీవితాన్ని గడుపుతున్నావంటే, అది నీ దురదృష్టమని యెవరూ అనుకోరు. అది నీ బలహీనత, పిరికితనం అని నిన్ను చూసేవాళ్ళకు అనిపిస్తుంది.

ఆర్థిక పరిస్థితులు మనిషిని ఎంత కృంగదీస్తాయో; మనిషిని ఎలాంటి అవమానాలకి బలిచేస్తాయో; సంఘంలో, ప్రపంచంలో, బంధుమిత్రుల్లో, చివరికి కన్న తల్లి-దండ్రులు, అన్న-తమ్ముళ్ళు, కట్టుకున్న భార్య దృష్టిలో ఎంత విలువలేకుండా చేస్తాయో ఆ విషయం నీకు నేను గుర్తు చెయ్యక్కర్లేదనుకుంటాను."

"ఇదంతా మీరు నాతో ఎందుకంటున్నారో కారణం నేను ఊహించలేకుండా ఉన్నాను. అసలు విషయమేమిటో సూటిగానే చెప్పి అనండి."

"ఆల్ రైట్! ఇప్పుడు నేనా పాయింటుకే వస్తున్నాను. నీ క్షేమంకోరినవాడినై, నీ శ్రేయోభిలాషిగా చెబుతున్నాను. నేను చెప్పినట్లు నువ్వు చేస్తే ఈ క్షణంలోనే నీకు యిరవైఅయిదువేలు రూపాయలు కాష్ యిస్తాను. ఆ డబ్బుతో ఒక మంచి బిజినెస్ పెట్టుకొని జీవితరథాన్ని పూలబాటపై నడిపించవచ్చు!"

రామారావ్ ఆశ్చర్యభరితుడయ్యాడు. కటిక దరిద్రాన్ని అనుభవిస్తున్న తనకు ఒక్కసారి 25 వేలు రూపాయలు లభిస్తే, బాస్ చెప్పినట్లు తన జీవితం పువ్వులా పరిమ

తీసుంది. కాని, అతను అంత డబ్బు తనకు యివ్వడంలో అంతర్యం ఏమిటి?

"అంత డబ్బు మీరు నాకు ఎందుకు యివ్వదలచారు?"

"మిస్టర్ రామారావ్! నీ వివాహపూర్వం నిన్ను ప్రేమించి, భర్త చాటుగా నీతో స్వర్గసుఖాలు పొందిన నీ మాజీ ప్రియురాలు మాధవికి ఒక ఉత్తరం వ్రాసి యివ్వు-నేను చెప్పినట్లు!"

రామారావ్ ఆశ్చర్యచకితుడయ్యాడు.

"మా ప్రేమరహస్యం మీకెలా తెలుసు?"

"నాకు మీ జీవిత చరిత్రలంతా తెలుసు."

"ఇప్పుడు మాధవికి నాకు ఎలాంటి సంబంధం లేదు. పది సంవత్సరాల విషయాన్ని మీరు బయటికి తెస్తున్నారు. నేను మాధవిని పూర్తిగా మరిచిపోయాను."

"అది నాకు తెలుసు. మాధవి నీకు వ్రాసిన ప్రేమ లేఖలు..."

"మీకు యివ్వాలా?"

"ఆ శ్రమ నీకక్కర్లేదు. వాటిని ఏనాడో సంపాదించాను."

"అబద్ధం! వాటిని నేనెంతో జాగ్రత్తగా దాచి వుంచాను."

అతను నవ్వాడు మళ్ళీ. "అవి నాదగ్గర భద్రంగా వున్నాయిగాని, నేను చెప్పినట్లు ఉత్తరం వ్రాసి ఇవ్వు!"

"ఏమని వ్రాయాలి?"

"వెంటనే ఒక లక్షరూపాయలు యివ్వకుంటే ఆ ప్రేమలేఖలను బహిరంగపరిచి నీ బ్రతుకు బజారుపాలు చేస్తాను అని వ్రాసి నీ సంతకం పడేస్తే ఆ డబ్బు అందు

కునే మార్గం నేను చూసుకుంటాను. అందుకు యిరవై ఐదువేల రూపాయలు పారితోషికం నీకు ముడుతుంది."

రామారావు దిగ్గున లేచాడు.

"నన్ను క్షమించండి! ఈ పని నావల్ల కాదు. డబ్బుకు ఆశపడి నేను యింతటి నీచమైన పని చేస్తానని మీరు భావించి నన్నిక్కడికి తెచ్చియుంటే అది మీ పొరబాటే అవుతుంది. ముసుగులోవున్న మీరెవరో నేను తెల్సుకో డానికికూడా ప్రయత్నించను. నన్ను వదిలెయ్యండి!"

"మిస్టర్ రామారావ్! తొందర పడుతున్నావేమో. కాస్త ఆలోచించుకో! నీతోబాటు నువ్వు రహస్యంగా దాచివుంచిన పాత ప్రేమలేఖలు!..." అని బాస్ ముసుగు లోంచి కొన్ని కాగితాలు తీసి రామారావుకు చూపుతూ, "ఇవిగో! నా దగ్గర భద్రంగా వున్నాయి. మాధవిని బ్లాక్ మెయిల్ చేసి ఎంత డబ్బయినా నేను గుంజగలను. కాని, ఈ వ్యవహారమంతా స్వయంగా నీతోనే నడిపిస్తే మాకూ, నీకూ ఎంతో ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది."

"డబ్బుకోసం మాధవిని కీలుబొమ్మగా ఆడించాలను కొనియుంటే ఆ పని ఏనాడో నేను చేసియుందును. నా జీవితం స్వర్ణతుల్యంగా అయ్యేది! మాధవి దృష్టిలో నే నంతటి ద్రోహిగా, నీచునిగా నిలువకూడదు. మీ తుచ్ఛ ఆశయం నెరవేరేది కాదు. నన్నిక్కడికి యెలా తెచ్చారో అలా విడిచిరమ్మని మీ అనుచరులతో చెప్పండి!"

"నువ్వు యిక్కడ్నించి బయటికి వెళ్ళలేవు! మిస్టర్ రామారావ్! నేను చెప్పినట్లు నువ్వు వినకుంటే?..." అంటూ రివాల్వర్ తీసి గురిపెట్టాడు బాస్.

రామారావు నిర్ఘాంతపోయాడు.

2

"అమ్మగారూ! బాబుగారు ఫోన్ చేశారు. మీతో మాట్లాడాలంటున్నారు" అన్నాడు యింటి నౌకరు వెంకయ్య.

"అలాగే వెంకయ్యా! పాపను జాగ్రత్తగా స్కూల్లో విడిచివచ్చావు కదూ?"

"విడిచి వచ్చానమ్మగారూ! సరోజమ్మ ఏదో ఇంగ్లీషు పుస్తకం మరిచిపోయిందట. ఇంటికి వెళ్ళి త్వరగా తెచ్చి యివ్వమందమ్మా!" అన్నాడు నౌఖరు.

"టేబుల్ మీద వుంది. తీసుకెళ్ళి యిచ్చి త్వరగా వచ్చెయ్" అని చెప్పి మాధవి డ్రాయింగ్ రూములోకి వెళ్ళి ఫోన్ ఎత్తి "హల్లో!" మాధవిని మాట్లాడుతున్నానండీ!" అంది అవతల భర్త కామేశాన్ని ఉద్దేశించి.

"మధూ! రేపు ఉదయం ఢిల్లీలో 'ఆలిండియా ఫ్యాక్టరీ డైరెక్టర్స్ మీటింగ్' జరుగబోతుంది. తప్పకుండా మీటింగుకు హాజరు కమ్మని యిప్పుడే టెలిగ్రాం మెసేజ్ వచ్చింది. నేను సాయంత్రమే ఢిల్లీ వెళ్ళాలి. ప్రయాణానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేసివుంచు."

"ఈసారి ఢిల్లీకి వెళితే నన్నూ, పాపను తీసుకెళ్తా నన్నారు. ఢిల్లీ సందర్శించాలని ఎన్నాళ్ళనుంచో అనుకుం టున్నాను. నేను కూడా వస్తానండి."

"మధూ! పాస్‌పోర్ట్ యిచ్చేది నా ఒక్కడికే! నీకంత కోరికగా వుంటే మళ్ళీ ఎప్పుడైనా తీసుకువెళ్తాను."

"ఎప్పుడూ ఏదో ఒకటి చెప్పి తప్పించుకుంటున్నారు" నిరుత్సాహంగా అంది.

"బాధపడకు మధూ! ఇంటికి వచ్చాక మాట్లాడు కుందాం. ఢిల్లీ ఫైల్సు చెక్ చేసుకోవాలి. ఫోన్ పెడు

తున్నాను,'' అని ఫోన్ డిస్‌కనెక్ట్ చేశాడు కామేశం.

మాధవి రిసీవర్‌ను రెస్ట్ చేసింది.

''అమ్మగారూ! పోస్ట్‌మన్ ఉత్తరాలు ఇచ్చివెళ్లాడు,'' అని చేతిలోని ఉత్తరాలను మాధవికిచ్చాడు వెంకయ్య.

''నువ్వింకా యిక్కడే వున్నావా?''

''పుస్తకం తీసుకొని వెళుతుంటే గేటుదగ్గర పోస్ట్‌మన్ ఎదురుపడి ఉత్తరాలు యిచ్చి వెళ్ళాడు. ఇవి మీకు ఇచ్చి పోదామని, మీరు బాబుగారితో ఫోన్‌లో మాట్లాడు తుంటే యిక్కడే నిలుచున్నానమ్మగారూ!''

''పాప నీకోసం ఎదురుచూస్తుంటుంది. నువ్వు త్వరగా వెళ్ళు!''

వెంకయ్య వెళ్ళిపోయాడు.

మాధవి ఉత్తరాలన్నీ చూసింది. వాటిల్లో తనపేరట వచ్చిన కవరు కంటబడింది. సామాన్యంగా తన పేరుమీద ఉత్తరాలు రావు.

తనకు ఉత్తరం ఎవరు వ్రాసివుంటారా అని ఆలోచిస్తూ, కవరు సీలు చించి అందులోంచి గులాబిరంగు కాగితాన్ని బయటికి లాగింది. మడతలు విప్పి చూసింది. అక్షరాలు గుర్తుపట్ట గలిగింది. ఆత్రతగా ఉత్తరం చివరన చూసింది. రామారావు సంతకం స్పష్టంగా వుంది. రామారావు యిన్నాళ్ళకు తనకు మళ్ళీ ఉత్తరం వ్రాయడం ఆశ్చర్యంవేసి చదువసాగింది.

''మాధవీ!—

మనం ఒకనాడు గాఢంగా ప్రేమించుకున్న ప్రేమికులము. నువ్వు వివాహితురాలివి గనుక నీ ప్రేమను శాశ్వతం చేసుకోలేకపోయాను. నీ బలవంతంమీదనే నేను లలితను

వివాహం చేసుకున్నాను. అప్పట్నుంచి మనం దూరమై పోయాము. నువ్వు నన్ను మరిచిపోయావు. అలాగే నేను కూడా నీమీద వ్యామోహాన్ని చంపుకున్నాను. ఎవరి దారి వారిది, ఎవరి బ్రతుకు వారిదై పోయింది.

కాని, మాధవి ఆనాడు మనం ప్రేమలేఖలను వ్రాసుకున్నాం. నేను వ్రాసిన లేఖల్ని నువ్వు చదువుకొని, అవి నీ భర్త కంటబడకుండా జాగ్రత్తగా వుండడానికి ఎప్పటికప్పుడు చింపేసి వుంటావు. కాని, నేను నువ్వు వ్రాసిన లేఖల్ని జాగ్రత్తగా లలిత కంట బడకుండా దాస్తూ వచ్చాను. ఎప్పుడైనా నువ్వు జ్ఞాపకమొస్తే వాటిని ఏకాంతంలో చదువుకొని నా భార్య లలితలో నిన్ను చూసుకుంటూ సంతృప్తి చెందేవాడిని. పాప సరోజను చూసినప్పుడంతా నీతో గడిపిన మధురక్షణాలు, పొందిన ఆనందానుభూతులు, అనుభవించిన స్వర్గసుఖాలు...మధుర స్మృతులుగా నా నేత్రాల్లో కారుమేఘాల్లా కదిలిపోయేవి.

"రామూ! నీ ప్రేమచిహ్నంగా పుట్టిన కూతురు సరోజ. నా జీవితంలో మరుపురాని మధురస్మృతి సరోజ! పెళ్ళైన అయిదేళ్ళనుంచి సంతానం లేక ఎంతో ఆత్మక్షోభను అనుభవిస్తున్న నాకు, తల్లిని అయ్యే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించావు! జీవితంలో నిన్నెప్పటికీ మరువలేను" అని వ్రాసిన మాటలు నేనెప్పటికీ మరిచిపోలేను మాధవీ!

కాని, భగవంతుని లీలలు చాలా విచిత్రమైనవి. ఈ పదేళ్ళలో మనిద్దరి జీవితాలు ఎంతో మారిపోయాయి. నేను ఉద్యోగం లేక చాలా పేదవాడినైపోయాను. అదృష్టం కలిసివచ్చి నువ్వు అనతికాలంలోనే ఊహించనంతటి మలుపులోకి వెళ్ళిపోయావు. లక్షలకు అధికారిణి అయ్యావు.

ఇప్పుడు నాకు ఆ లక్షలు కావాలి. నీ రహస్యం బయట పెయ్యకుండా వుండాలంటే నాకు ధర్మంగా కాక పారి తోషికంగా ఒక లక్షరూపాయలు పంపించు. రేపు సాయంత్రం 6 గంటలకు హోటల్ 'రాక్సీ', రూం. నెం. 141 లో నీ కోసం నా మిత్రుడు ఎదురుచూస్తుంటాడు. అతని పేరుతో నీకు పని లేదు. అతను నల్లసూటులో ఉంటాడు. అతని కోటు కాలర్‌కు తెల్ల గులాబీపువ్వు వుంటుంది. నిన్ను అతను బాగా గుర్తుపట్టగలడు.

అతను నిన్ను చూస్తూనే "నన్ను 'డబుల్ ఆర్' పంపించాడు" అంటాడు. వెంటనే అతనికి క్యాష్ యిచ్చేసి వెళ్ళిపో! ఏమోలే అని నిర్లక్ష్యం చేశావంటే మరునాటి పోస్టులో నీవు వ్రాసిన ఉత్తరాలన్నీ నీ భర్తకు చేరుతాయి. లక్షరూపాయలు! జ్ఞాపకముంచుకో!

ఇట్లు,
రామారావ్."

ఉత్తరం చదువుకున్న మాధవికి ఒక్కసారి గుండాగి నంత పనైంది.

ఆమె చేతులు ఒణికాయి. హృదయం ఆందోళన చెందింది. మనసులో తుఫాను రేగింది. రామారావ్ ఆమె కళ్ళముందు నిలబడి పరిహసిస్తున్నట్లు కనిపించేసరికి ఆకులా ఒణికిపోయింది.

రామారావు చివరికి యింతకు తెగిస్తాడని మాధవి కలలోకూడా భావించలేదు. ఆ లేఖలు తన భర్తకు అందితే జరిగే పరిణామమేమిటో తలుచుకునేసరికి మాధవికి దుఃఖం వచ్చింది. గత జీవితాన్ని నెమరువేసుకొని పసిపిల్లలా ఏడ్చింది.

రామారావు ఒకనాడు తననెంతో ప్రేమించాడు. నీతోనే నాకు లోకం! నువ్వే నా సర్వస్వం! నువ్వు నా ఆరాధ్యదేవతవు! అని తనకోసం ఎంతటి త్యాగానికైనా సిద్ధపడేవాడు. తను వివాహిత గనుక ఆ ప్రేమ చిరకాలం మధుర మనోహరంగా సాగదని ఆమెకు తెలుసు. అందుకే తన బలవంతంమీద అతన్ని పెళ్ళికి సుముఖుడ్ని చేసింది.

"ఏనాటికైనా నువ్వు సుఖంగా వుంటే నాకు అంతే చాలు మాధవీ!" అన్న రామారావ్ చివరికి బీదరికాన్ని అనుభవించలేక డబ్బుకోసం యింతటి నీచానికి పాల్పడ తాడని మాధవి ఏనాడూ తలపోయలేదు. ఇప్పుడు యేం చేయాలో అర్థంగాక అలాగే ఏడుస్తూ వుండిపోయింది.

అలా మాధవి ఎంతసేపు ఏడ్చిందో ఆమెకే తెలియదు.

"మధూ! మధూ!!" అన్న భర్త పిలుపుతో ఉలికి పడింది మాధవి. ప్రక్కన పడియున్న ఉత్తరాన్ని అందు కొని కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ "ఎంత సేపయిందండీ వచ్చి?" అని అడిగింది.

మాధవిని చూసి కామేశం ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

"ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు?"

మాధవి కంగారుపడింది.

"దుఃఖవార్త అందింది. మనసు బాధ పడింది. ఏడ్చే శాను," అంది తన కంగారును కప్పి పుచ్చుకుంటూ.

"అంటే?"

"గుంటూరులో నా బాల్యస్నేహితురాలు వుంది. ఆమె భర్త వారంరోజుల క్రితం ఏదో ట్రైన్ ఆక్సిడెంట్‌లో చనిపోయాడట! ఈ వయసులోనే భర్తకు దూరమై విధవ నయ్యాను మాధవీ! అంటూ ఎంతో బాధపడుతూ ఉత్తరం వ్రాసింది. మూడుపువ్వులు ఆరుకాయలుగా వికసించవలసిన

దాని జీవితం అడవిగాచిన వెన్నెల అయినందుకు నాకు దుఃఖం ముంచుకు వచ్చింది."

"పాపం! దురదృష్టవంతురాలు! మధూ! గుంటూరులో నీకో స్నేహితురాలు వుందని నాతో ఎన్నడూ చెప్పలేదే!" అన్నాడు అనుమానంగా.

"ఆమె ఈ ఊర్లోనే వుండేది. ఆమె భర్తకు ఉద్యోగం ట్రాన్స్‌ఫర్ అయి ఈ మధ్యనే గుంటూరుకు వెళ్ళారు."

కామేశం మరేమీ మాట్లాడలేదు. మాధవి లేచి భర్తకు వడ్డించటానికి డైనింగ్ రూమ్‌కు వెళ్ళింది.

3

కామేశం ఢిల్లీకి వెళ్ళాడు.

మాధవి బాగా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చింది.

రామారావుని కలుసుకొని అతనికి ఏదైనా వ్యాపారం చేసుకొని జీవించడానికి పదివేల రూపాయలు సహాయం చేసి, అతని దగ్గరున్న ప్రేమలేఖలను తెచ్చుకోవాలనుకుంది.

అయిదు గంటలకు రామారావు యింటికి కారులో బయలుదేరింది మాధవి.

మాధవి తమ ఇంటికి రావడం చూసి రామారావు భార్య లలిత చాలా ఆశ్చర్యపడింది. ఆమె యెవరో లలితకు తెలియదు. కాని, లలిత రామారావు భార్య అని మాధవికి బాగా తెలుసు. లలిత బాగా చదువుకున్నది. తెలివైనది.

"లలితా! రామారావు ఉన్నాడా?" అని అడిగింది మాధవి.

"మీ రెవరు?"

"నా పేరు మాధవీ కామేశం!"

ఆశ్చర్యపోయింది లలిత. మాధవి గురించి రామారావ్ భార్యతో వారి పూర్వ ప్రణయగాధను చెప్పాడు. మాధవిని పూర్తిగా మరిచిపోయానన్నాడు. అది ఏనాడో జరిగిన ప్రేమకథ గనుక లలిత ఆ విషయాన్ని అంతగా ఆలోచించలేదు. పెళ్ళయిన దగ్గర్నుండి మాధవితో తన భర్తకు ఏలాంటి సంబంధం లేదని లలితకు తెలుసు.

మాధవిమీద లలితకు ఏలాంటి ఈర్ష్యాసూయ, ద్వేష భావాలు లేవని చెప్పవచ్చు! మాధవి ఒక ఉన్నతాధికారి భార్య! ఏ కారణంగా రామారావ్ కోసం వచ్చిందో లలితకు తెలియదు. కాని, ఆమె దీన హీన స్థితికి మాధవి ముందు ఎంతో సిగ్గువేసింది.

"కూర్చోండి!" అభిమానంతో కుంచించుకుపోతూ మాధవికి ఓ పక్క మంచం చూపిస్తూ ఆహ్వానించింది.

మంచంపై ఒక వారగా కూర్చుంది మాధవి.

"రామారావు యెక్కడికి వెళ్ళాడు?" అడిగింది నెమ్మదిగా.

"రెండురోజులనుంచీ వారు యింటికి రావడంలేదు. ఎక్కడికి వెళ్ళారో నాతో చెప్పి వెళ్ళలేదు. ఏం చెప్పాలో చెప్పండి! వారు వచ్చాక మీరు వచ్చి వెళ్ళినట్లు చెబుతాను."

"నువ్వెంతో మంచిదానివి లలితా!—లలితా! నువ్వు నాకు చెల్లెలులాంటి దానివి. నువ్వు నాకు సహాయం చేసి పెడతావా!"

"నేను మీకు సహాయం చేయడమా?"

మాధవి వెంటనే లలిత చేతులు పట్టుకుంది. మాధవి కన్నీళ్ళు లలిత చేతులమీద వెచ్చగా పడ్డాయి. లలిత

కంగారు పడింది. "ఎందుకు ఏడుస్తున్నారు?" అని అడిగింది విస్మయం చెందుతూ.

"లలితా! ఇవి చేతులు కాదు."

"ఏం జరిగింది?"

మాధవి అంతా చెప్పింది.

"మాధవీ! మావారు యింతటి నీచానికి దిగజారిపోయారంటే నేను నమ్మలేకుండా వున్నాను."

"నీ భర్త వ్రాసిన బెదిరింపు ఉత్తరం యిదిగో!" అంటూ మాధవి లలితకు ఉత్తరం యిచ్చింది.

లలిత ఆ ఉత్తరాన్ని చూసి దిగ్భ్రమ చెందింది.

"మాధవీ! వారు రెండురోజులనుండి యింటికి ఎందుకు రాలేదో కారణం నాకిప్పుడు అర్థమైంది. వారికి లక్ష రూపాయలు కాదు కదా ఒక పైసా యివ్వకండి. వారి దగ్గరున్న ఉత్తరాలను అడిగి యిప్పించుకొని మీకు నేనే వచ్చి యిస్తాను. ఈ విషయంలో మీరు నిశ్చింతగా వుండండి. రేపు మీరు భయపడి డబ్బు తీసుకొని హోటల్ రాక్సీకి వెళ్ళకండి. ఆ నల్లసూటు మనిషికి, మా వారికి ఏం సంబంధముందో నేను తెలుసుకుంటాను. అతనిద్వారా మా వారిని కలుసుకొని బాగా బుద్ధి చెబుతాను. ఆ ఉత్తరాలను యిప్పించుకొని మీకు తెచ్చియిస్తాను. ఏమీ దిగులు చెందకుండా మీరు యింటికి వెళ్ళండి?"

"ఈ పదివేల రూపాయలు నీ దగ్గర వుంచు లలితా!"

"ఎందుకు నాకింత డబ్బు. శ్రమకు ప్రతిఫలమా?"

"కాదు. ఈ డబ్బుతో రామారావును ఏదైనా వ్యాపారం చేసుకోమని చెప్పు లలితా!"

"అక్కర్లేదు. తీసుకువెళ్ళండి!"

"ఉంచు లలితా!"

"మిమ్మల్ని నా సహోదరిలా గౌరవించడం నా విధి! సాటి స్త్రీ కాపురం చక్కదిద్దడం నా కర్తవ్యం! ప్రతి ఫలాన్ని కోరి చేసే సహాయానికి విలువ వుండదు. మావారు చేసిన నీచమైన పనికి నేనెంతో సిగ్గుపడుతున్నాను. వారు తలబెట్టిన ద్రోహానికి వారి తరఫున నేను క్షమాపణ కోరుతున్నాను."

లలిత విశాల హృదయానికి మాధవి చకిత అయింది.

"ప్రపంచంలో స్త్రీ చరిత్రనుండి దిగజారిపోవాలని ఏనాడూ అనుకోదు. పవిత్రంగా జీవించాలని, జ్యోతిలా ప్రకాశించాలనే కోరుకుంటుంది. కాని, మాధవీ! పరిస్థితుల ప్రాబల్యంవల్లనో, బ్రహ్మ నొసట గీసిన అక్రమరేఖా ప్రభావంవల్లనో ఏ తప్పూ చేయకూడదని మానవులనుకుంటారో ఆ తప్పే తనకు తెలియకుండానే చేస్తుంటారు. ఆ తప్పును సరిదిద్దుకోవడానికి ప్రయత్నించినా అది నీడలా జీవితమంతా వెంటాడుతూ మనిషిని దుఃఖపూరితం చేస్తుంది.

మాధవీ! మీరు ఏనాడో తప్పు చేశారు. అది యీనాటికి మాయని మచ్చగా నిలిచిపోయి చివరికి మీకు ప్రాణాంతకమైంది. జరిగిందంతా ఒక పీడకలగా భావించండి! మా వారికి బుద్ధి చెప్పి జీవితంలో మళ్ళీ యెప్పుడూ ఎటువంటి పరిస్థితుల్లోనూ యిలాంటి అవినీతి పనులకు పూనుకోకుండా చూస్తాను. నాకేదైనా అవసరమొస్తే నేనే డబ్బుకోసం మీ దగ్గరికి వస్తాను. ఇప్పుడు చేయాలనుకున్న సహాయం ఆనాడే చేద్దురుగాని. ఇక మీరు ఇంటికి వెళ్ళి నిశ్చింతగా వుండండి!"

భారాన్నంతా లలితమీద వేసి యింటికి బయలుదేరింది మాధవి.

4

ఉదయం 9 గంటలకు మాధవికి ఫోన్ వచ్చింది.

"మాధవీ! అన్నట్లు నిన్న సాయంత్రం మా మనిషిని నువ్వు కల్సుకోలేదు. ఎందుకు?" అని అడిగిందో పురుష కంఠం. కంఠస్వరాన్నిబట్టి అతను రామారావు అని పసిగట్టడానికి ఎంతోసేపు పట్టలేదు మాధవికి.

"రామూ! నువ్వు నన్నింత మోసం చేస్తావని నేను కలలోకూడా అనుకోలేదు. నన్ను యిలా బాధపెట్టడం నీకు న్యాయంగా వుందా?"

"న్యాయాన్యాయాల గురించి చర్చించడానికిది సమయం కాదు. లక్షరూపాయలు కావాలి నాకు. నా ఉత్తరాన్ని నువ్వు నిర్లక్ష్యం చేశావ్! ఏమిటి నీ ధైర్యం?"

"వెంటనే లలితను కలుసుకో రామూ!"

"నా ప్రవర్తనలో పరివర్తన కలిగించడానికి యెవ్వరితోనూ కాదు. లలిత నా మనసును మార్చి ఈ విషయంలో నిన్ను సహాకరించలేదు."

"రామూ! మనం ఒకనాడు యెంతో యిదిగా ప్రేమించు..."

"షటప్! ఆ ప్రణయ ప్రసంగం నేను వినదలచుకోలేదు. ఇక నువ్వేం చెప్పినా నేను వినదలచుకోలేదు. సాయంత్రంలోగా డబ్బు నాకు అందజెయ్యాపోతే తెల్లారేలోగా ఏం జరుగుతుందో తెలుసా?"

"ఊహించగలను. నన్ను యిలా బాధించడంకంటే ఒకేసారి చంపేసి పుణ్యం కట్టుకో!"

"నో మాధవీ! నా అంచనాను తప్పుగా ఆలోచించావు. నీవు డబ్బు ఇవ్వకపోతే నువ్వు కుమిలి, కృశించి నశించిపోయేలా చేస్తాను. నావల్ల నీకు పుట్టిన సరోజను

నీకొక్కకుండా చేస్తాను. సరోజ! నా కూతురని మాత్రం మర్చిపోకు! ఇప్పుడు నువ్వు కాదన్నా, ఆనాడు నువ్వు నాకు వ్రాసిన ఉత్తరాలు నీ అభిప్రాయాన్ని, అంగీకారాన్ని. నలుగురి ఎదుట బుజువు పరుస్తాయి. నీ మర్యాద కాపాడుకోవాలంటే నిన్న చెప్పిన సమయానికి మా మనిషి నల్లసూటు ధరించి, తెల్లగులాబి పెట్టుకొని వస్తాడు; లక్షరూపాయలు అతనికి తప్పకుండా అందజేయి!''

మాధవి గుండె ఝల్లుమంది.

సరోజ తనకు దక్కకుండా పోతే తను జీవించలేదు.

భయాందోళనలతో ఆమె శరీరం గడగడలాడింది. దుఃఖం ముంచుకు వచ్చింది. కన్నీళ్ళు కురిశాయి. ఆమె కంఠం బొంగురు పోయింది. ''రా...మూ!...''అని చెప్ప బోయేంతలో, రామారావ్ రిసీవర్ అవతల దించేసినట్లు క్లిక్ అన్న శబ్దం విన్పించగా రిసీవర్‌ను అలాగే ఒదిలేసింది మాధవి.

మాధవి పసిపిల్లలా ఏడ్చింది.

బాగా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చింది. వెంటనే టెలిఫోన్ డైరెక్టరీ అందుకొని డిటెక్టివ్ ప్రేమ్‌కుమార్ ఫోన్ నెంబర్ తెలుసుకుంది.

టెలిఫోన్ రిసీవర్ ఎత్తి ప్రేమ్‌కుమార్ ఫోన్ నెంబర్ డయల్ చేసింది.

''ఎస్...డిటెక్టివ్ జయశ్రీ ప్రేమ్‌కుమార్ స్పీకింగ్! ఎవరు మీరు?'' అని అడిగింది జయశ్రీ, అటువైపునుండి.

''నా పేరు మాధవీ కామేశం! డిటెక్టివ్ ప్రేమ్‌కుమార్ గారితో అర్జంటుగా మాట్లాడాలి. ప్రేమ్‌కుమార్ గారు వున్నారా?''

''ప్రస్తుతం వారు యింట్లో లేరు. విషయమేమిటో

చెప్పండి!"

తన జీవితరహస్యాలు మగాళ్ళతో చెప్పుకోవడంకంటే జయశ్రీతో చెప్పుకోవడం మంచిది అనుకుంది మాధవి.

"జయశ్రీగారూ! నేను ఒక ఆపదలో చిక్కుకున్నాను. మీరు తప్పకుండా నన్ను కాపాడగలరని నేనాశిస్తున్నాను."

"మీకేం ఆపద వచ్చింది?"

"ఫోన్‌లో చెప్పడం సమంజసంగా వుండదు. అది నా జీవితరహస్యం! నేను అక్కడికి రావడం శత్రువుకి తెలియకూడదు. దయచేసి మీరు వెంటనే మా యింటికి రండి! అన్ని విషయాలూ చెబుతాను. నాకేదో భయంగా వుంది, ప్లీజ్! మీరు అడిగే ఫీజుకూడా ముందే యిచ్చుకుంటాను" అని ప్రాధేయపూర్వకంగా అడిగింది మాధవి.

"నేను ఇప్పుడే వస్తాను. మీ ఇంటి అడ్రసు చెప్పు!"

మాధవి అడ్రసు చెప్పింది.

5

జయశ్రీ, మాధవి దగ్గర్నుండి యింటికి వచ్చేసరికి ప్రేమ్‌కుమార్ భార్యకోసం ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్నాడు.

జయశ్రీ మాధవి కేసుగురించి చెప్పింది.

అంతా విని "చాలా విచిత్రమైన కేసు!" అని సిగరెట్ వెలిగించి ఆలోచనల్లో పడిపోయాడు ప్రేమ్‌కుమార్.

"ప్రేమలేఖల విషయం బయటపడితే మాధవి కాపురం పోతుంది. ఏనాడో మాధవి చేసింది తప్పే అయినా, కామేశమే కాదు; ఏ పురుషుడూ తనభార్య చేసిన తప్పును నిండుమనసుతో క్షమించలేడు. కనుక, మాధవి ఆ రహస్యం బయట పడకుండా పరిశోధన జరిపి రామారావు దగ్గరున్న ప్రేమలేఖల్ని సంపాదించమని చెప్పింది. రామారావును

శిక్షితుడ్ని చేసినా నలుగురికి ఆ విషయం తెలియకపోదు. ప్రేమలేఖలు అతనిదగ్గర లేకుండా చేస్తే ఏనాటికీ అతని వల్ల ఆమెకేమీ ప్రమాదముండదు.''

డిటెక్టివ్ ప్రేమ్‌కుమార్ ఏదో ఆలోచించి, రిసీవర్ ఎత్తాడు. హోటల్ రాక్సీకి డయల్ చేశాడు.

అవతలినుండి___

''మేనేజర్ రామస్వామి హియర్!...మీరెవరు?'' అని అడిగాడు మేనేజర్ రామస్వామి.

''నల్లసూటు - తెల్లగులాబీ!'' అన్నాడు గొంతు మార్చి ప్రేమ్‌కుమార్.

''ఓహ్! మిస్టర్ జాన్! ఎక్కడ్నించి మాట్లాడు తున్నావు?''

తన ఐడియా కార్యరూపం ధరించబోతున్నందుకు ప్రేమ్‌కుమార్‌కు కాస్త ఉత్సాహం కలిగింది. అరక్షణంలో యోచించి వెంటనే అన్నాడు, ''నేను బాస్ గదిలోంచే మాట్లాడుతున్నాను.''

''నిన్నటి ప్రోగ్రాం లలిత పాడుచేసింది. అందుకు బాస్ లలితను ఆమె పిల్లల్ని తన గదిలోనే బంధించారు. ఈరోజు ప్రోగ్రాం వేస్తే, మాధవి తెలివిగా డిటెక్టివ్ ప్రేమ్‌కుమార్ సహాయం కోరింది. మరి, మాధవి దగ్గర్నుండి లక్షరూపాయలు సాధించే ఉపాయాన్ని బాస్ ఏం ఆలోచించారు మిస్టర్ జాన్?''

ప్రేమ్‌కుమార్ అదిరిపోయాడు. అప్పుడే తమ విషయం వాళ్ళకు తెలిసిపోయిందంటే వాళ్ళదొక పెద్ద గ్యాంగ్ అయివుండాలని ఊహించాడు.

''ఏమో! ఇంకా ఏమీ చెప్పలేదు.''

''మరెందుకు ఫోన్ చేశావ్?''

"మిస్టర్ జాన్! డిటెక్టివ్ ప్రేమ్‌కుమార్ సహాయం కోరి మన ప్లాన్ చెడగొట్టింది మాధవి. కనుక, డిటెక్టివ్ ప్రేమ్‌కుమార్ హోటల్‌కు వచ్చి రూం నెం. 141 లో నిన్న దిగిన మనిషి ఎవరని నిన్ను వేధించి క్లూస్ తీయడానికి రావచ్చు! అతనడిగే ప్రశ్నలకు ఆలోచించి సమాధానాలు చెప్పు...అర్థమయిందా?"

"ఐ అండర్‌స్టాండ్ మిస్టర్ జాన్! మిస్. రోజీ ఏం చేస్తోంది?"

మిస్. రోజ యెవరో, ఆమె ఏం చేస్తుంటుందో ప్రేమ్‌కుమార్‌కు తెలియదు. దానికి ఏం సమాధానం యివ్వాలో అర్థంగాక వెంటనే సమాధానం యివ్వలేదు. అతను వెంటనే సమాధానం యివ్వకపోయేసరికి మిస్టర్ జాన్ అన్నాడు.

"మిస్ రోజీ బాస్ కౌగిలిలో నలిగిపోతూ వుంది కదూ?"

ప్రేమ్‌కుమార్ వెంటనే "ఆ విషయం చెప్పలేక ఊరకున్నాను. నువ్వే అర్థంచేసుకొని చెప్పావు. యూవార్ కరెక్ట్ మిస్టర్ జాన్."

"బాస్‌తో చెప్పి మిస్. రోజీని వెంటనే యిక్కడికి పంపించు."

"ఎందుకు?"

"మిస్ రోజీ ఫాదర్‌కు సీరియస్‌గా వుందట. ఆమెను పిలుచుకొని పోవడానికి ఆమె తల్లి యిక్కడికి వచ్చింది. ఆమె కూతుర్ని వెంటనే పిలుచుకపోవాలంటోంది. ఆమెను స్పెషల్ రూములో కూర్చోబెట్టాను."

"అలాగే! ఇప్పుడే బాస్‌తో చెప్పి పంపిస్తాను," అని ప్రేమ్‌కుమార్ రిసీవర్ దించేశాడు.

"జయా! నా చిన్న ఐడియా కొన్ని వివరాలను సేకరించింది. నేను యిప్పుడు హోటల్ రాక్సీకి వెళ్తాను. చంద్రకుమార్ వస్తే విషయాలన్నీ చెప్పి హోటల్ దగ్గరికి పంపించు జయా!"

"అలాగే!"

ప్రేమ్‌కుమార్ డ్రస్ చేసుకొని హోటల్ రాక్సీకి బయలుదేరాడు.

6

హోటల్ రాక్సీ పార్కింగ్ స్పేస్‌లో కారును ఆపి డిటెక్టివ్ ప్రేమ్‌కుమార్ హోటల్లోకి వెళ్ళాడు. "మేనేజర్! నీ పేరేమిటి?"

"మీరెవరు సార్?" ఎదురుప్రశ్న వేశాడు మేనేజర్.

"నేనెవరో నీకు నిజంగా తెలియదా?"

"తెలిసి ఎవరైనా అడుగుతారా సార్?"

"నేను డిటెక్టివ్ ప్రేమ్‌కుమార్‌ను."

"ఓఁ డిటెక్టివ్ ప్రేమ్‌కుమార్‌గారా? మీ పేరు విన్నాను గాని, మిమ్మల్నిదివరకు నేన్నెదూ చూడలేదు. కూర్చోండి సార్! నా పేరు నాగేశ్వరరావు."

"నీ అసలు పేరు రామస్వామి కదూ?"

"మీరు పొరబడుతున్నారు సార్. నా పేరు నాగేశ్వరరావే! రామస్వామి 5 గంటలకు డ్యూటీ దిగి యింటికి వెళ్ళిపోయాడు సార్."

"రామస్వామి మళ్ళీ ఎప్పుడు డ్యూటీకి వస్తాడు?"

"రేపు ఉదయం 9 గంటలకు."

"అతనితో కాస్త పనుండి వచ్చాను. అతని యిల్లెక్కడ?"

"సెకెండ్ క్రాస్ రోడ్, శివాజీ నగర్, నెం. 190."

"మిస్టర్ నాగేశ్వరరావ్! రూం నెం. 141 లో యెవ రున్నారో చెబుతావా?"

"ప్రస్తుతం ఆ రూము ఖాళీగానే వుంది సార్."

"నిన్న ఆ రూం ఎవరు తీసుకున్నారు?"

"జ్ఞాపకం లేదు. రిజిస్టర్ చూసి చెబుతాను సార్" అని నాగేశ్వరరావ్ రిజిస్టర్ తిరగేసి, "సార్! నిన్న మధ్యాహ్నం మహమ్మద్ గౌస్ అనే ఒక ముస్లిం వ్యక్తి 141 నెం. రూము అద్దెకు తీసుకున్నాడు. అతను మళ్ళీ రాత్రి 8 గంటలకే రూము ఖాళీచేసి వెళ్ళిపోయాడు. అతను విజయవాడనుండి ఏదో వ్యాపారనిమిత్తం మద్రాసు వచ్చి నట్లు రిజిస్టర్‌లో వ్రాశాడు సార్."

"మిస్. రోజీ యెవరో నీకు తెలుసా?"

"ఆమె పేరే నేను వినలేదు సార్."

"నువ్వు అబద్ధాలు చెప్పడంలేదు కదా?"

"నేను నిజమే చెపుతున్నాను సార్."

"మిస్. రోజీ తల్లి గంట క్రితం ఈ హోటల్ దగ్గరికి వచ్చిందని నేను తెలుసుకున్నాను. రామస్వామి ఆమె గారిని స్పెషల్ రూంలో కూర్చోబెట్టాడు. ఆమె ఉందా?"

"నా వెంట రండి సార్."

నాగేశ్వరరావ్ అక్కడ్నించి బయలుదేరి స్పెషల్ రూం దగ్గరికి తీసుకవెళ్ళాడు ప్రేమ్‌కుమార్‌ను. "ఇదే స్పెషల్ రూం. ఆమెగారు యింటికి వెళ్ళిపోయారేమో నాకు తెలియదు. రూము లాక్ చేసి వుంది చూడండి."

"మిస్టర్ నాగేశ్వరరావ్! రూం కీస్ యెవరిదగ్గ రున్నాయి?"

"నాదగ్గరే ఉన్నాయి సార్."

"రూం తెరవండి."

రూం తెరిచాడు నాగేశ్వరరావ్. ప్రేమ్‌కుమార్ లోప లికి వెళ్ళాడు. కుర్చీమీద నాలుగు మడతలు వేసి వున్న గులాబి రంగు కాగితం ప్రేమ్‌కుమార్‌ను ఆకర్షించింది. రామారావు, మాధవికి అలాంటి కాగితంలోనే ఉత్తరం వ్రాశాడు. కనుక, ఆ ఉత్తరం రామారావ్ వ్రాసిపెట్టి వుంటాడని భావించి, ఆ ఉత్తరాన్ని అందుకొని చూశాడు. ఆకుపచ్చ సిరాతో వ్రాసిన ఉత్తరం తెలుగులోనే వుంది. "మిస్టర్ ప్రేమ్‌కుమార్!

మిసెస్ మాధవీ కామేశానికి సహాయం చేస్తానని రంగంలోకి దిగిన సంగతి నాకు క్షణాలమీద తెలిసింది. మిస్. రోజీ తల్లి, కూతురుకోసం యిక్కడ వెయిట్ చేస్తోందని, మిస్టర్ జాన్ ఉరఫ్ రామస్వామి నీతో చెప్పాడు. కనుక నువ్విక్కడికి వెంటనే వస్తావని నాకు తెలుసు.

నువ్వు మిస్. రోజీనే కాదు, మిస్టర్ జాన్ జాడ కూడా తెల్సుకోలేవు. మాధవి కూతురు సరోజను కిడ్నాప్ చేశాను. నా మాట విననందుకు మాధవి కఠినమైన హృదయ క్షోభను అనుభవించాలి. డిటెక్టివ్ లే కాదు, పోలీసులు కూడా నన్ను పట్టుకోలేరు. మర్యాదగా పరిశోధన మానుకో మిస్టర్ ప్రేమ్‌కుమార్! నా దారికి అడ్డు రాకు! నా మాటను లెక్క చెయ్యకుంటే అనవసరంగా ఆపద పాలవుతావు. జాగ్రత్త!

రామారావు."

ప్రేమ్‌కుమార్ ఉత్తరం చదువుకొని జేబులో పెట్టు కున్నాడు. "మిస్టర్ నాగేశ్వర్రావ్! ఈ ఉత్తరం నీకు తెలియకుండా ఈ రూములో కెలా వచ్చింది?"

"నిజంగా నాకేమీ తెలియదంటే నమ్మండి సార్."

"మిస్ రోజీ తల్లిని నువ్వు చూడలేదా?"

"నేనిక్కడికి రాకముందే ఈ రూం తాళం వేసివుంది సార్."

"మీ ప్రొప్రైటర్ వున్నారా?"

"ఆయనకు ఒంట్లో బాగాలేక రెండు రోజులనుండి రావడంలేదు సార్. ఇదంతా ఎందుకు అడుగుతున్నారో నాకేమీ అర్థం కావడంలేదు. ఏం జరిగింది సార్?"

"నీకు తెలియకపోవడమే మంచిది. వస్తాను." అని డిటెక్టివ్ ప్రేమ్‌కుమార్ బయటికి వచ్చి కారెక్కాడు.

అక్కడ్నించి నేరుగా రామారావు యింటికి వెళ్లాడు. ఇల్లు తాళంవేసి వుంది. అప్పుడే ప్రక్కింటాయన బయటికి వచ్చాడు. రామారావు యింటెదురుగా నిలబడియున్న ప్రేమ్‌కుమార్‌ను చూసి "మీరెవరు సార్? ఎవరికోసం వచ్చారు?" అని పలుకరించాడు.

"నేను రామారావు స్నేహితుడ్ని. అతన్ని కలుసుకోడానికి వచ్చాను. ఇంటికి తాళంవేసి వుంది. రామారావు ఊరెళ్ళాడా?"

"అతను ఎక్కడికి వెళ్ళాడో తెలియదు. రెండుమూడు రోజులనుంచి అతను యింటికి రావడంలేదు సార్."

"అతని భార్యాపిల్లలు కూడా లేనట్లున్నారే!"

"నిన్న రాత్రి 9 గంటలప్పుడు ఎవరో రామారావు స్నేహితుడట. కారు తీసుకొని వచ్చాడు. రామారావుకు కారు ఆక్సిడెంట్ అయి కాళ్లు విరిగిపోయిందని, అతన్ని వెంటనే రాయపేట ఆస్పత్రిలో చేర్పించివచ్చానని, డాక్టరు వెంటనే రామారావు భార్యాపిల్లల్ని ఆస్పత్రికి తీసుకురమ్మని చెప్పాడని, కారులో పిలుచుకు వెళ్ళాడు.

ప్రక్కింటి మనిషి ఆపదలో వున్నాడు కదా అని, రామారావును చూసిరావడానికి ఉదయం హాస్పిటల్‌కు

వెళ్ళాను. కాని, అక్కడ పేషంట్ రామారావుగానీ, అతని భార్యాపిల్లలుగాని కనిపించలేదు. హాస్పిటల్లో విచారించగా నిన్న సాయంత్రం ఆక్సిడెంట్‌లో కాలు విరిగిన వాళ్ళెవరూ రాలేదని చెప్పారు. నాకేమీ అర్థంగాక యింటికి వచ్చేశాను. ఇంతవరకు లలిత పిల్లలతో యింటికి రాలేదు."

"అలాగా? మరి దీన్నిబట్టి రామారావు ఆక్సిడెంటుకు గురిఅయ్యాడంటే మీరు నమ్ముతున్నారా?"

"ఇదంతా ఏదో మోసం అనుకుంటున్నాను."

"రామారావు స్నేహితుడంటూ వచ్చిన మనిషిని మీరు ఎప్పుడైనా చూశారా?"

"లేదు."

"అతని పేరైనా తెలుసా?"

"తెలియదు."

"అతని కారు నెంబరు చూశారా?"

"ఎ.ఎస్.క. 1102, స్కై కలర్ అంబాసిడర్."

"మీ పేరు?"

"రఘునాథ్. 'మెర్రిలాండ్' క్లబ్‌లో ఆర్కెస్ట్రా ట్రూప్ డైరెక్టర్‌ను."

"థ్యాంక్స్."

"మీ పేరు?"

ప్రేమ్‌కుమార్ అతనికి జవాబియ్యకుండానే కారెక్కాడు. కారు స్టార్ట్ చేశాడు. ఎం.ఎస్.క. 1102 కారు ఎవరిది? — చిరంజీవి సరోజను కిడ్నాప్ చేసి ఎక్కడికి తీసుకువెళ్ళారు? లలిత మాధవికి సహాయం చేస్తుందని రామారావే అతని భార్యాపిల్లల్ని నిర్బంధంలో పెట్టినట్లు రామారావు మాధవికి వ్రాసిన ఉత్తరంలో వుంది, మరి

రఘునాథ్ చెప్పిందాన్నిబట్టి ఆలోచిస్తే రామారావ్ భార్యాపిల్లల్ని మోసంచేసి మరో వ్యక్తి తీసుకుపోయినట్లు అర్థమవుతోంది. ఆ వ్యక్తి ఎవరు?

ఒక పబ్లిక్ టెలిఫోన్ బూత్ దగ్గర కారు నిలిపి, బూత్ లోకి వెళ్ళాడు ప్రేమ్‌కుమార్. మాధవికి ఫోన్ చేశాడు.

"మాధవిని మాట్లాడుతున్నాను." ఆమె గొంతు గాద్గదికంగా వుంది.

"మాధవీ! నేను డిటెక్టివ్ ప్రేమ్‌కుమార్‌ను మాట్లాడుతున్నాను. సరోజను రామారావ్ మాయం చేశాడని తెలిసింది..."

"అవును ప్రేమ్‌కుమార్ గారూ! అతను సరోజను చంపేస్తాడేమోనని భయంగా వుంది. నా మనసు మనసులో లేకుండాపోతోంది. ఇన్ని బాధలు పడేకంటే రామారావ్ అడిగిన డబ్బు యిచ్చేసి..."

"తొందరపడకు మాధవీ! లక్ష రూపాయలు యిచ్చినా అతను అంతటితో తృప్తిపడతాడనే గ్యారంటీ లేదు. లక్ష రూపాయలు తీసుకున్నా అతను ఉత్తరాలు యిస్తాడనే నమ్మకంలేదు. ముమ్ముందు అతనివల్ల మీరు యింకా కష్టాలపాలవ్వాలసి వస్తుంది. మీరేమీ భయపడకండి. ఇప్పటికే కొన్ని వివరాలు సేకరించాను. త్వరలోనే రేఖలు సంపాదిస్తాను. మీ కూతురికి వచ్చిన భయమేమీ లేదు. సరోజ ఎలా మాయమయిందో చెప్పండి."

"పాపను పిలుచుకురమ్మని డ్రైవర్‌తో కారిచ్చి పంపాను. స్కూలు విడుస్తూనే సరోజ వచ్చి కారులో కూర్చుందిట. డ్రైవర్ కారు స్టార్ట్ చేయబోతుంటే అంతలో నల్లసూటు వేసుకొని, తెల్లగులాబీ పెట్టుకొచ్చిన వ్యక్తి-బయటినుంచి ఒక చేతిరుమాలును డ్రైవర్ ముఖానికి

అనించాడుట. డ్రైవర్ వెంటనే స్పృహ కోల్పోయి కారులోనే పడిపోయాడు. అంతలో ఒక నల్లరంగు కారు వచ్చి ఆ కారు ప్రక్కలో ఆగగానే ఆ నల్లసూటు వ్యక్తి సరోజ నోరు గట్టిగా మూసి ఆ కారులో కూర్చొబెట్టు కొని వెళ్ళిపోయాడట!''

''ఇలా జరిగిందని మీతో ఎవరు చెప్పారు?''

''అదంతా స్కూలుపిల్లలు చూసి హెడ్‌మిస్ట్రెస్‌తో చెప్పారట. హెడ్‌మిస్ట్రెస్ బయటికి వచ్చి చూసేసరికి ఆ కారు వెళ్ళిపోయింది. ఆమెగారు కంగారుపడి వెంటనే పోలీస్ స్టేషన్‌కు ఫోన్ చేసి, తర్వాత స్కూలు ప్యూన్‌ను మా యింటికి విషయం చెప్పిరమ్మని పంపించారు. ప్యూన్ ద్వారా సరోజ విషయం తెలుసుకొని కంగారుపడి పోయాను. ఏం చేయాలో దిక్కుతోచడంలేదు. అంతలో మీరు ఫోన్ చేశారు.''

''కారు నెంబర్ చెప్పాడా ప్యూన్?''

''చెప్పాడు, ఎం.ఎస్.క. 1102.''

''లలితను, వారి పిల్లలను ఆ కారుగల వ్యక్తే మాయం చేశాడని తెలిసింది. ఆ నెంబరుగల కారు మనిషి ఎవరో తెల్సుకుంటాను. మీరు అధైర్యపడకండి. తెల్లారేలోగా సరోజను సురక్షితంగా తీసుకువస్తాను.''

''అన్ని ఆశలు మీమీదే పెట్టుకున్నాను.''

''భగవంతుడిమీద భారంవేసి ధైర్యంగా వుండండి.'' అని ఫోన్ పెట్టేశాడు.

అక్కడ్నించి మళ్ళీ బయలుదేరాడు.

శివాజీనగర్, నెంబర్ 190. ఇంటిముందు కారాపాడు. అది హోటల్ మేనేజర్ రామస్వామి ఉరఫ్ మిస్టర్ జాన్ ఇల్లు. కారు దిగి కాంపౌండ్ గేటు దగ్గర నిల

బడ్డాడు. ఇంటితలుపు వేసివుంది. బయట యిద్దరు పిల్లలు పదిపైసల కాసును ఎగరేస్తూ బొమ్మా-బొరుసా ఆడుకుంటున్నారు.

"అరె అబ్బాయిలూ! ఇటు రండి!" అని పిలిచాడు.

ఆ యిద్దరిలో ఒక పిల్లవాడు అక్కడే నిలుచున్నాడు. మరో కుర్రాడు మాత్రం పరుగెత్తుకుంటూ గేటు దగ్గరికి వచ్చాడు. "ఎవరు కావాలి సార్?" అని అడిగాడు.

"మీరు రామస్వామి పిల్లలా?"

ఆ పిల్లవాడు ఆశ్చర్యంగా ప్రేమ్‌కుమార్ ముఖంలోకి చూస్తూ "రామస్వామి ఎవరు సార్? ఆ పేరుగలవాళ్ళు ఈ వీధిలోనే లేరు. మాది ప్రక్క ఇల్లు. ఇక్కడ ట్యూబ్‌లైటు వెలుగు బాగా వుంటే ఆడుకుంటున్నాం సార్."

"ఇది ఎవరి ఇల్లు?"

"జాన్‌బాబుగారిది."

జాన్‌బాబు అంటే మిస్టర్ జాన్ (రామస్వామి) అని భావించాడు.

"జాన్‌బాబు ఇంట్లో ఉన్నాడా?"

"భార్యాపిల్లలు అందరూ చెంగల్పట్ వెళ్ళారు సార్. ఆయనొక్కడే ఉన్నారు."

అంతలో ఒక అందమైన యువతి యింట్లోంచి గబగబా బయటికి వచ్చింది. ప్రేమ్‌కుమార్ ఆమెను చూశాడు. చెమ్కీ-పువ్వుల ఎర్రచీర కట్టుకొంది. ఆకుపచ్చ బ్లౌజ్ తొడుక్కుంది. మనిషి ఆదుర్దాగా కనిపిస్తోంది. పరుగెత్తుతున్న తీరులో గేటు దగ్గరికి వచ్చి ప్రేమ్‌కుమార్‌ను చూసి "మీ రెవరో నాకు తెలియదు. మా బాబాయ్ జాన్‌బాబు చాలా ప్రమాదంలో వున్నాడు. మీరు మా బాబాయ్‌ని కల్సుకోడానికి వచ్చారనుకుంటాను. ప్లీజ్!

మీరు త్వరగా లోపలికి వెళ్ళి బాబాయి దగ్గర వుండండి. ప్రక్క వీధిలోనే డాక్టర్ వర్మగారు వున్నారు. వెంటనే పిలుచుకొని వస్తాను."

"మీ బాబాయికి ఏమైంది?"

"ఆయన ఎందుకో ఆత్మహత్య చేసుకోడానికి నిద్ర మాత్రలు అధికంగా మింగినట్లుంది. ప్లీజ్! మీరు లోపలికి వెళ్ళండి. నేను అయిదు నిమిషాల్లో వస్తాను." అని ప్రేమ్ కుమార్ సమాధానానికి కూడా ఎదురుచూడకుండా గేటు తెరుచుకొని పరుగెత్తబోయింది. కాని, మిస్ రోజీ ప్రేమ్‌కుమార్‌కు జ్ఞాపకం రాగానే, ఆమే మిస్ రోజీ అయ్యుంటుందని భావించి వెంటనే ఆమె చెయ్యి పట్టుకొని "మిస్ రోజీ! నేనెవరో నీకు తెలుసు. నన్ను మోసం చెయ్యలేవు. నువ్వు ఎక్కడికీ వెళ్ళలేవు కూడాను." అన్నాడు.

మిస్ రోజీ కంగారు పడింది.

"నా పేరు రోజి కాదు. లూసీ! మీ రెవరో నిజంగా నాకు తెలియదు. చెయ్యి విడిచిపెట్టండి! ఇది మగాళ్ళకి మర్యాద కాదు."

"షటప్!" ప్రేమ్‌కుమార్ కోపంగా అరిచాడు.

"వాట్ ఈజ్ దిస్ నాన్‌సెన్స్!"

"యూ డర్టీ గర్ల్!...ఐ సీ!..." అని ప్రేమ్‌కుమార్ ఏదో చెబుతున్నంతలో "సార్! అదుగో! జాన్‌బాబు!" అని పిల్లలు అరిచేసరికి మిస్ రోజీని తన ముందుకు త్రిప్పుకొని అటు చూసేలోగా మిస్టర్ జాన్ చేతిలోని రివాల్వర్ ప్రేలిపోయింది. మిస్ రోజీని ముందుకు లాగబట్టి సరిపోయింది. లేకుంటే ఎదురుగుండా వచ్చిన రివాల్వర్

బుల్లెట్ మిస్ రోజీ వీపులో గాకుండా తన వీపులో దిగ బడేది.

రివాల్వర్ బుల్లెట్ దురదృష్టవశాత్తు ప్రేమ్‌కుమార్‌కు తగలకుండా మిస్ రోజీకి తగిలేసరికి మిస్టర్ జాన్ కంగారు పడి "ఓఁ మై గాడ్! ప్లాన్ టర్న్ అయింది." అంటూ రివాల్వర్ చేతబట్టుకొనే యింటి వెనక్కి పరుగెత్తాడు. పిల్లలు భయపడి బయటికి పరుగెత్తిపోయారు. ప్రేమ్ కుమార్ "మిస్ రోజీ!...రోజీ!!" అని పిలిచాడు. రోజీ పలుకలేదు. అప్పటికే తల పక్కకు వాల్చేసింది.

ప్రేమ్‌కుమార్ రోజీ శవాన్ని నేలమీద పరుండజేసి, రివాల్వర్ తీసుకొని మిస్టర్ జాన్‌కోసం పరుగెత్తాడు. కాని, అంతలోనే జాన్ మాయమయ్యాడు. ఎటు వెతికినా కని పించలేదు.

7

బాస్ సిగరెట్ ముట్టించుకొని దట్టంగా పొగ వదు లుతూ "లలితా! నువ్వు నాతో సహకరిస్తున్నందుకు నాకు చాలా సంతోషంగా వుంది" అన్నాడు.

"నా భర్తను ప్రేమించిన మాధవిపై నాకు ద్వేషం లేకపోలేదు. కాని సాటి ఆడది ఆపదలో వున్నానంటూ వస్తే ఎంతటి కఠినహృదయురాలైనా సహాయం చేస్తుంది. అది స్త్రీధర్మం! ఆ ధర్మాన్ని నెరవేర్చుకోవడంకోసమే నేను మాధవికి హామీనిచ్చాను. కాని మళ్ళీ మాధవి గురించి ఆలోచించాను. ఆమెకు సహాయం చేయడం ధర్మం కాదు; ప్రమాదమని గుర్తించాను. బాస్ మాధవికి సహాయపడి ఈ ఊబిలోంచి బయటికి లాగితే మాధవి నా భర్తపై ప్రతీకారం తీర్చుకునే అవకాశముంది.

ఆమె ఒక లక్షాధికారి భార్య! మున్ముందు ఏనాటికైనా

నా భర్తవల్ల ఆమెకు ప్రమాదం ముంచుకురావచ్చని, మావారిని శాశ్వతంగా తన దారినుండి అడ్డు తొలగించుకో డానికి ఎంతటి క్రూరమైన పని చేయడానికైనా వెను దీయదు. ఆమెకు కావలసినంత డబ్బు వుంది. ఇలాంటి ఆలోచనలు వచ్చాకే మాధవికి సహాయం చేయకూడదని నిశ్చయించుకున్నాను" అంది లలిత చీరకొంగు భుజాల మీద కప్పుకుంటూ.

లలిత మాటలకు ఆశ్చర్యపోయాడు బాస్. ఆమె చెబు తున్న మాటల్లో నిజం లేకపోలేదు అనిపించిందతనికి. ఏనాటికైనా మాధవి రామారావుపై ప్రతీకారం తీర్చుకునే అవకాశముంది. అతను బ్రతికియుంటే సరోజ భవిష్యత్తు ఏనాటికైనా దెబ్బతింటుంది.

"లలితా! నువ్వు చెప్పినట్లు మాధవి తప్పకుండా చేస్తుందనడంలో అబద్ధమేమీ లేదు. రామారావ్ చని పోతే నీ జీవితం, పిల్లల భవిష్యత్తు శూన్యమైపోతుంది. మనిషి విలువ డబ్బుతో వుంది. డబ్బు లేనివారిని ఎవరూ గౌరవించరు. కనుక ఏ విధంగానైనా డబ్బు సంపాదించిన మనిషికి జీవితంలో ఏ లోటూ వుండదు."

"మీరు చెప్పింది నిజమే! ఇంత పెద్ద ప్లాన్ వెయ్యడం మావారికి చేతగాదు. వారికి ధైర్యం లేదు. డబ్బు లేదు. పనిచేసి భార్యాపిల్లల్ని పోషించడం చేతగాదు. ఈ మూడు రోజులనుండి నేను, నా పిల్లలు యిక్కడ మూడు పూటలా కడుపునిండా తింటున్నాం. భగవంతుడు ఎప్పుడూ యిలాంటి జీవితాన్ని ప్రసాదిస్తే మేము అదృష్టవంతులం!"

"లలితా! ఈ అదృష్టం, ఆనందం నీకెప్పుడూ వుంటుంది. నేను చెప్పినట్లు నడుచుకుంటే జీవితంలో

నీకూ, నీ పిల్లలకూ ఎలాంటి కొరత ఉండదు.''

''నిజంగానా?''

''లలితా! నీకు ముగ్గురు పిల్లలు పుట్టినా, వీరదరికంలో ఎన్నో బాధలు పడుతున్నా నీ శరీరంలో బింకం తగ్గ లేదు. జ్యోతిలా వుంది నీ సౌందర్యం! వికసించిన గులాబి పువ్వులా వుంది నీ నవ్వు! నవవసంతాలను కురిపించే నీ నవ్వు చీల్చిన దొండపండులాంటి పెదిమల మధ్య జగజ్జేయ మానంగా వెలుగుతుంటే ఆ వెలుగు ప్రేమజ్యోతిలా నా హృదయారామంలో...'' ప్రేమోన్మత్తుడై అంటుంటే—

''ఆఁ ఆఁ...ఆపండి! మీ అభిమానాన్ని పొందగలిగే అందం నాలో వుందనా పొగడుతున్నారు?...'' అంటూ లలిత అతనికి మరింత దగ్గరికి జరిగి టేబుల్ మీదున్న సిగ రెట్ పేకట్ లోంచి ఒక సిగరెట్ తీసి అతని పెదాలకు అందించింది. ఆమె చేతిలోని గాజులు గలగలమంటుంటే అతని హృదయం ఝల్లుమంది. ఆమె చిరునవ్వుకు చలించి పోయాడు.

''నిన్ను పొగడడం లేదు. నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. నీ సౌందర్యానికి పిచ్చివాడ్ని అవుతున్నాను. నిన్ను శాశ్వ తంగా నా హృదయరాణిని చేసుకోవాలని ఆలోచిస్తు న్నాను. లలితా!''

''ఇంకేవి చెప్పకండి. మాటల్లో ప్రేమవర్షాన్ని కురిపి స్తుంటే నాకు పిచ్చెక్కిపోతుంది. మీ అనురాగం లభిం చడం నా అదృష్టం!'' లలిత సున్నితంగా అతని చెంపలని రాసింది. ఆమె స్పర్శతో అతని శరీరం జలదరించింది. ఆమె అద్వితీయమైన అందాన్ని చూస్తున్నకొద్దీ అతని మనసు స్వాధీనం తప్పుతుంది. కళ్ళకు ప్రేమనిషా ఎక్కింది.

ఆమె భుజాలపై చేతులువేసి చటుక్కున ముందుకు లాక్కొని కౌగలించుకున్నాడు. లలిత కంగారు పడింది.

"లలితా!!"

రామారావ్ శరీరమంతా ఉద్రేకంతో ఊగిపోతోంది, కిటికీ ప్రక్కనుండి.

"ఎందుకా అరుపు!" ఎదురుప్రశ్న వేసింది లలిత.

"ఛీ! సిగ్గులేదూ?"

"ఎందుకు సిగ్గుపడాలి నేను? నేనింతవరకూ తెగించానంటే చూసి సిగ్గుపడాలి. చూడలేకపోతే పిల్లిలా కళ్ళు మూసుకోవాలి."

"లలితా! అతను పెట్టే ఆశలకు లొంగిపోయి యింత నీచానికి దిగజారిపోతావనుకోలేదు. ఇంతవరకూ నీవు పవిత్రురాలవు అనుకున్నాను."

"మీ చేతగానితనానికి సిగ్గుపడుతూ యింతవరకూ నేను, నా పిల్లలు ఆకలితో అలమటించిపోయాము. చేత గాని మొగుడ్ని పెట్టుకొని ఎన్నాళ్ళు ఆకలిబాధకు గురి కావాలి? మీరు నన్నూ, పిల్లల్నీ ఎలాగూ పోషించలేని అసమర్థులని తెలుసుకున్నాను. ఇప్పుడు భగవంతుడు నాకు దారి చూపించాడు. బాస్ నామీద ఎంతో అనురాగాన్ని చూపిస్తున్నారు. వారి ఆదరణ వున్నంతవరకు నేను, నా పిల్లలే కాదు, మిమ్మల్నికూడా పోషించగలను."

"లలితా! నేనీ గదిలో ఉండబట్టి బ్రతికిపోయావ్. నీ రక్తం త్రాగుతా!"

"అట్టే వాగక నోరుమూసుకొని పడివుండండి!"

"లలితా!" బాస్ దగ్గరికివచ్చి ఆమె భుజంపై చెయ్యి వేశాడు. లలిత కసురుకోలేదు. అతని చెయ్యి అందుకొని మృదువుగా నొక్కింది. అతను ఎంతో తియ్యని అనుభూతిని ఫీలయ్యాడు. "లలితా! నువ్వు ఊఁ అంటే ఈ క్షణమే

నీ భర్తను యమపురికి పంపిస్తాను. మనం పువ్వుల తావిలా హాయిగా జాలీలైఫ్ లీడ్ చెయ్యొచ్చు!'' అన్నాడు రామారావుకేసి కసిగా చూస్తూ.

''నో డియర్ బాస్, తొందరపడి అంత పని చెయ్యకండి. నేను విధవనయితే పరపురుషుడితో ప్రణయవిహారం చెయ్యడానికి సంఘం ఒప్పుకోదు. భర్త చాటుగా తిరిగే స్త్రీని చూసినా ఆ విషయం గురించి అంతగా పట్టించుకోదు. వారి కిష్టమైతే మన నీడన పడివుంటారు. లేకుంటే విడాకులిస్తారు. అప్పుడు వారికై వారే మన మధ్యనుండి తొలగిపోతారు.''

''లలితా! ఛీ! కులటా!'' రామారావ్ హృదయం అవమానాగ్నిలో దహించుకుపోతుంది. ''అబ్బా! ఈ ఘోరం నేను చూడలేను.'' తలను కిటికీ ఊచలకేసి బాదుకున్నాడు ఆవేశాన్ని నిగ్రహించుకోలేక.

అంతలో__

''బాస్!'' అంటూ ఒకతను పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు.

''ఏమిటి? ఎందుకు కంగారు పడుతున్నావ్?''

''మిస్టర్ జాన్, మిస్. రోజిని హత్యచేశాడు బాస్!''

బాస్ గుండెలు అదిరాయి. లలితను విడిచిపెట్టి ఆగంతకుడి దగ్గరికి విసురుగా వచ్చాడు. ''వాట్ ఆర్ యూ టాకింగ్ నాన్ సెన్స్,'' అతని చెంప పగిలేట్లు కొట్టాడు.

''నన్ను శిక్షించకండి బాస్, యిందులో నా తప్పేమీ లేదు. డిటెక్టివ్ ప్రేమ్‌కుమార్‌ను బంధించాలనుకున్న ప్లాన్ చెడిపోయింది. ప్రేమ్‌కుమార్ రోజిని పట్టుకున్నాడు. మిస్టర్ జాన్ తొందరపడి ప్రేమ్‌కుమార్‌ను అంతం చెయ్యాలని రివాల్వర్ ప్రేల్చాడు. అది రోజికి తగిలింది. మిస్టర్ జాన్ అయినా మిస్. రోజిని హత్య చెయ్యా

లనుకొని చేయలేదు బాస్. మిస్. రోజీ మర్డర్ బ్లైండ్ గా జరిగిపోయింది.'!

"మిస్టర్ జాన్ ఎక్కడ?" కోపంతో నిప్పులుతొక్కిన కోతిలా చిందులువేస్తూ అడిగాడు.

"అతను అక్కడ్నించి ప్రేమ్‌కుమార్‌కు చిక్కకుండా తప్పించుకొని పారిపోయాడు బాస్!"

"ఆల్ రైట్! మిస్టర్ జాన్ ఎక్కడున్నా వెంటనే నా దగ్గరికి పంపించు."

"అలాగే బాస్."

"నువ్వెళ్ళు!" అతను వెళ్ళిపోయాడు.

"లలితా! గంట తర్వాత నీకు భోజనం వస్తుంది. ప్రక్క గదిలో నున్న నీ పిల్లలకు పెట్టి నువ్వు తృప్తిగా భోంచేసి పడుకో! నిద్ర పట్టకుంటే ఆ పై గదిలోకి వెళ్ళు! చదువు కోడానికి నీకా్కవలసిన పుస్తకాలుంటాయి. నేను అర్జంటుగా బయటికి వెళ్ళాలి. రెండుమూడు గంటల్లోగా వచ్చేస్తాను," అని అక్కడ్నించి గబగబా వెళ్ళిపోయాడు.

8

రాత్రి 10 గంటలు దాటింది.

మాధవికి నిద్ర రాలేదు. సరోజను తలచుకొని పసిపిల్లలా కుమిలి కుమిలి ఏడ్వసాగింది. ఇంత రభస జరిగిం తరువాత రెండుమూడు రోజుల్లో ఢిల్లీనుంచి రాబోయే భర్తకు ఎలా తెలియకుండా వుంటుంది. తెలిస్తే కలిగే పర్యవసానమేమిటో ఊహించుకుంటే మాధవి గుండెలు దడదడ కొట్టుకుంటున్నాయి. మనసు సరోజకేం అపాయం జరుగుతుందోనని తపించిపోతోంది.

రామారావ్ ఎంత మోసం చేశాడు? తనను ప్రేమించినందుకు నమ్మించి యింతటి దారుణానికి ఒడిగట్టాడు.

తలుపు చప్పుడయ్యేసరికి ఉలికిపడి తలెత్తి ద్వారంకేసి చూసిన మాధవికి గుండె ఆగినంత పనైంది. నోట మాట రాలేదు. ఎదురుగా ఊహించని విధంగా ప్రత్యక్ష మయ్యాడు నల్లసూటు వ్యక్తి! అతని కోటుకు తెల్లగులాబీ వుంది. తలనుండి గడ్డం క్రిందికి ఎర్రటి మఫ్లర్ చుట్టు కున్నాడు. తలపై నల్లటి ఫెల్ట్ హేట్ వుంది.

అతన్ని చూసి వెంటనే లేవలేకపోయింది మాధవి. "ఎ...వ...? ఎవరు?" అన్న మూడక్షరాల మాటను ఒక్కొక్కటిగా ఉచ్చరించినా మూడో అక్షరం పెదాల నుండి బయటికి రాక ముందే అతను రివాల్వర్ బయటికి తీశాడు.

"అరిచావంటే బుల్లెట్ సూటిగా నీ గుండెల్లోంచి దూసుకుపోతుంది. నువ్వేం అడుగుతావో నాకు తెలుసు! నా పేరు నువ్వు తెల్సుకోలేవు. నన్ను నీ పూర్వ ప్రియుడు రామారావు పంపించాడు. నువ్వు డిటెక్టివ్ల సహాయం పొందినంత మాత్రాన రామారావ్ తన ప్రయత్నం విర మించడని యిప్పటికైనా అర్థమయ్యే వుంటుంది. కనుక, అరవకుండా లక్షరూపాయలు ఎంచి ఈ బ్రీఫ్ కేసులో పెట్టి యివ్వు!" అని అతను ఎడమచేతిలో నున్న ఖాళీ బ్రీఫ్ కేసు మంచంపైకి విసరి ముందుకు రాసాగాడు.

మాధవి లతలా వణికిపోయింది.

వెంకయ్య బయట వరండాలో నిద్రపోతున్నాడు. అరిస్తే లేచి వస్తాడు. తనకేదైనా సహాయం చెయ్యగలడు. కాని, కేకవేస్తే ఆగంతకుని చేతిలోని రివాల్వర్ పేలి పోవచ్చు!

"ఊఁ. లేచి బ్రీఫ్ కేసు చేతికి తీసుకొని సేఫ్ దగ్గరికి నడూ!"

మాధవి చేసేది లేక లేచి నిలబడింది. అయినా ఆమె కాళ్ళు సన్నగా ఒణుకుతున్నాయి. గుండె దడ తగ్గడమే లేదు. మెల్లగా బ్రీఫ్ కేసు అందుకుంది.

"ఒక్క మాట!" అంది మొండిధైర్యాన్ని తెచ్చుకొని.

"నువ్వు ఎన్ని మాటలు చెప్పినా డబ్బుకావాలి ముందు."

"ఒక లక్షరూపాయలు కాదు. ఇంకా పాతిక వేలు ఎక్కువగా యిస్తాను. కాని, నా కూతురు?..."

"డబ్బు రామారావుకు అందగానే, నీ కూతురును క్షేమంగా యిల్లు చేర్చే బాధ్యత నాది."

"అంతే కాదు. ఆ ప్రేమలేఖలు నాకు ఇవ్వాలి మీరు."

"తప్పకుండా అవికూడా నీకు అందుతాయి."

"నన్నెలా నమ్మమంటావు?"

"అంటే?..." కోపంగా చూశాడు మాధవికేసి.

మాధవి ఏదో చెబుతున్నంతలో—

"అంటే?...తర్వాత నన్ను అడుగు చెబుతాను" అన్న ఒక పురుషస్వరంతో బాటు అతని మెడకు రివాల్వర్ చల్లగా తగిలింది.

"ఐసీ...హూ ఆర్ యూ?" అన్నాడు అగంతకుడు.

"...కనుక, రివాల్వర్ను క్రింద పడవెయ్ మిస్టర్ జాన్!"

"ప్రేమ్‌కుమార్! నన్ను నువ్వు వెంటాడుతున్నావని గ్రహించలేకపోయాను" అన్నాడు జాన్ తిరిగి చూడకుండానే.

"ప్రేమ్‌కుమార్ గారు నిన్ను వెంటాడివుంటే యింత దూరం నిన్ను రానిచ్చేవారు కాదు. ఆయన కంటికి కనిపించకుండా మాయమైనా, బాస్ వెనగ్గా హోటల్

రాక్సీనుండి ఫాలో అవుతున్న నా దృష్టిపథంనుండి నువ్వు తప్పించుకోలేకపోయావు.''

''ఐ అండర్ స్టాండ్, యువార్ మిస్టర్ చంద్రకుమార్.''

మాధవికి వెయ్యేనుగుల బలం వచ్చినట్లయింది.

జాన్ తననేదైనా మోసంచేసి రివాల్వర్ స్వాధీనం చేసుకుంటాడేమోనని భావించిన చంద్రకుమార్ క్షణం ఆలస్యం చెయ్యకుండా బూటుకాలు అతని వీపుకు ఆనించి ముందుకు జాడించాడు. జాన్ దూరంగా తూలి వెల్లకిలా పడిపోయాడు. ఎర్రటి నేత్రాలతో చంద్రకుమార్ కేసి చూశాడు.

''మిస్టర్ జాన్! మిస్. రోజిని నువ్వు హత్యచేశావు. మిస్. రోజి నీ బాస్ ప్రియురాలు! ఆమె హత్య నీవల్ల జరిగిందని బాస్‌కు తెలిస్తే వెంటనే నిర్దాక్షిణ్యంగా నిన్ను కైలాసానికి పంపిస్తాడని నీకు తెలుసు. అందుకే అతని సమక్షానికి వెళ్ళే ధైర్యంలేక ప్లాన్ వేసి యిక్కడికి వచ్చావు.

నువ్వు బాస్ కంటబడితే నీ ప్రాణాలు ఎగిరిపోతాయి. పోలీసుల కంటబడితే జైలుకు వెళతావు. కనుక అందరి దృష్టిపథంనుండి తప్పించుకొని ఎటో పారిపోవాలని నిశ్చయించుకున్నావు. పోయే ముందు మాధవిని బెదిరించి, రామారావు పంపించాడని ఆమెతో లక్షరూపాయలు తీసుకుపోవాలని వచ్చావు.

మిస్. రోజీ హత్య నీ చేతులమీదుగా ఎప్పుడు జరిగిందో నువ్వు ఏ విధంగా మారుతావో ఊహించాను. నువ్వు తప్పకుండా నీ బాస్‌కు తెలియకుండా మాధవి దగ్గరికి వస్తావని నాకు తెలుసు. అందుకే 8 గంటలనుంచీ ఎవరికీ తెలియకుండా బంగళా ప్రక్కనున్న మల్లెపొదలో మాటువేశాను. మిస్టర్ జాన్! నువ్వు నా చేతుల్లోంచి

తప్పించుకొని పోలేవు. చెప్పు! ఎవరు నీ బాస్?"

"తెలియదు."

"అబద్ధాలు చెబితే మిస్టర్ జాన్! నా చేతిదెబ్బ ఎంత రుచిగా వుంటుందో చవిచూస్తావు."

"నీకున్న బలం నాకూ వుంది మిస్టర్ చంద్రకుమార్."

"అయితే నీ బలమేమిటో నేను చూస్తాను" అంటూ చంద్రకుమార్ అతని దగ్గరగా వెళ్ళి ముఖంమీద గుద్దబోయే లోగా, జాన్ రెప్పపాటుకాలంలో అతని రివాల్వర్ గురి తప్పించి ఎగిరి, చంద్రకుమార్ చేతికేసి తన్నాడు. చంద్రకుమార్ చేతిలోని రివాల్వర్ ఎగిరిపోయిందనుకున్న జాన్ కు ఆశాభంగమే అయింది. రివాల్వర్ ఎగిరి పడలేదు.

కాని, రివాల్వర్ పట్టుకున్న చేత్తోనే జాన్ దవడమీద గుద్దాడు చంద్రకుమార్. ఆ దెబ్బతో జాన్ మెలికలు తిరిగిపోయాడు. రెండు పళ్లు ఊడి వెంటనే క్రిందపడ్డాయి. భొళ్ళుమని నోటినుండి రక్తం కారింది.

"ఇడియట్! నన్ను మోసం చెయ్యలేవని ముందే అన్నానుగా? చెప్పురా ఫూల్! నీ బాస్ యెక్కడున్నాడు? అతని పేరేమిటి?" అంటుండగానే బయట కిటికీలోంచి ఓ బుల్లెట్ దూసుకువచ్చి జాన్ గుండెలో దిగబడింది.

జాన్! "అబ్బా" అంటూ, గుండెల్లోంచి రక్తం కారుతోంటే అలాగే నేలకొరిగిపోయాడు. చంద్రకుమార్ తలెత్తి కిటికీవైపు చూసేసరికి, రివాల్వర్ పట్టుకున్న హస్తం వెనక్కి జరిగిపోయింది.

ఆ భయంకర దృశ్యం చూసి మాధవి శిలావిగ్రహంలా నిలబడిపోయింది.

చంద్రకుమార్ గాలిలో బయటికి దూసుకుపోయాడు. కిటికీ దగ్గరికి వచ్చేసరికి చీకట్లో అతనికెవరూ కనిపించ

లేదు. హంతకుడు దొరుకుతాడన్న ఆశ అతనికి లేదు.

వెంటనే యింట్లోకి వచ్చాడు. ప్రాణాలు పోయే ముందయినా జాన్ ఏదైనా చెబుతాడేమోనని జాన్ దగ్గరికి వచ్చాడు, అప్పటికే జాన్ తేలకళ్ళు వేశాడు.

"జాన్!...జాన్!!" భుజం తడుతూ అతని ముఖంలోకి చూస్తూ పిలిచాడు. ఏమీ ప్రయోజనం లేకపోయింది. జాన్ కళ్ళు మూతలు పడ్డాయి. తలను ప్రక్కకి వాల్చేశాడు.

చంద్రకుమార్ లేచి నిలబడ్డాడు. నేలమీద జాన్ రక్తంతో వ్రాసిన అక్షరాలకేసి చూడసాగాడు. 'D. R. M. C.' ఇంగ్లీషులో వ్రాసిన ఈ నాలుగు అక్షరాలను నోట్ చేసుకున్నాడు.

DRMC అన్న నాలుగు అక్షరాలకు అర్థం తెలుసుకుంటే హంతకుడు ఎవరైనది, వాళ్ళ బాస్ యెవరో తెల్సుకోవచ్చు!

చంద్రకుమార్ ఆ అక్షరాలను నోట్ చేసుకొని వెంటనే పోలీస్ స్టేషన్‌కు ఫోన్ చేశాడు. "చంద్రకుమార్ గారూ! ఈ జాన్ ఎవరు?" అడిగింది మాధవి.

"రామారావు ముఠాలోని ఒక ముఖ్యమైన వ్యక్తి!"

"మరి యితన్నెందుకు హత్యచేశారు?"

"జాన్ మిస్. రోజిని బ్లయిండ్ మర్డర్ చేశాడు.హంతకుడిగా అతని బాస్ ఎదురుగా వెళ్ళే ధైర్యంలేదు. కనుక, అతను యిక్కడికి రావచ్చని, అధికారులకు చిక్కితే రహస్యాలు బయట పెట్టవచ్చుననే అనుమానంతో బాస్ యీ హత్య చేయించివుంటాడు. జాన్ రివాల్వర్ దెబ్బ తిన్నాక ఎటూ తను బ్రతకనని గ్రహించి ప్రాణాలు

పోయే ముందు ఏదో కోడ్ నెంబరు తెలిపాడు. అదేమిటో తెలుసుకోవాలి.''

మాధవికి అంతా అగమ్యగోచరంగా తోచింది.

9

''లలితా! జాన్, మిస్. రోజిని చంపిందే గాకుండా నన్నే మోసం చేయదలిచాడు. వెంటనే వాడ్ని ఒక్క రివాల్వర్ షాట్‌తో ఎగురగొట్టాను'' అన్నాడు బాస్ లలిత దగ్గరగా వస్తూ.

''గంట కొకరు చావడమేగాని, మాధవినుండి డబ్బు సాధించలేకుండా వున్నారు. మిమ్మల్ని పట్టుకోడానికి డిటెక్టివ్ ప్రేమ్‌కుమార్, చంద్రకుమార్‌లు తీవ్రంగా కృషిచేస్తున్నారు. ఏ సమయంలో వాళ్ళిక్కడ ప్రత్యక్షమవుతారోనని నాకు భయంగా వుంది బాస్'' అంది లలిత అతని ప్రక్కన కుర్చీ హేండ్‌పై కూర్చుంటూ.

బాస్ ఆమె నడుం చుట్టూ చెయ్యివేశాడు. ఆమె సున్నితమైన ఎర్రటి పెదాలపై ముద్దు పెట్టుకోబోయాడు.

''బాస్!'' లలిత ఈసారి విసురుగా తల పైకితీసుకుంది. ''ముద్దుకోసం ప్రయత్నించే ముందు మాధవినుండి ఒక లక్ష...సాధించే ప్రయత్నం ఎంత త్వరగా చేస్తే అంత మంచిది,'' అంది.

''ఏం చెయ్యాలో నాకేమీ తోచడంలేదు, మాధవి మొండికెత్తింది'' అన్నాడు బాస్ చిన్నబుచ్చుకుంటూ.

''నాకో ఐడియా!'' అంది లలిత చిటికవేసి.

''ఏమిటో చెప్పు!''

''సరోజను యిక్కడికి తీసుకురండి. ప్లాన్ నేను చెబుతాను.''

"సరే" అంటూ బాస్ కాలింగ్ బెల్ కొట్టాడు. వెంటనే ప్రక్కగదిలోంచి ఒక వ్యక్తి వచ్చాడు. "ఎస్. బాస్" అన్నాడు.

"సరోజను యిలా తీసుకురా!"

అతను అక్కడ్నించి బాణంలా దూసుకుపోయాడు.

వెంటనే తిరిగివచ్చి "బాస్!" అన్నాడు కంగారుగా.

"సరోజ ఏదీ?"

"గదిలో సరోజ కనిపించడంలేదు బాస్!"

స్ప్రింగ్‌లా లేచాడు బాస్.

"వాట్ ఆర్ యూ బార్కింగ్ యిడియట్?"

"రామారావు, అతని పిల్లలుకూడా లేరు బాస్!"

"విలియం!?" పిచ్చికుక్కలా అరుస్తూ బూటుకాలుతో అతన్ని తన్నాడు.

"క్షమించండి బాస్!"

"క్షమించడమా? మా ప్లాన్స్ అన్నీ సర్వనాశనం చేశావు. నీకు తెలియకుండా వాళ్ళు యెలా బయటికి వెళ్ళారు?" అంది కోపంగా లలిత.

"నిజం మేడమ్! నాకేమీ తెలియదు."

అంతలో!

టెలిఫోన్ మ్రోగింది.

బాస్ రిసీవర్ అందుకొని, "ఎస్...ఎవరు?" అన్నాడు తన ఉనికిని చెప్పకుండా.

"నువ్వు పేరు చెప్పనంత మాత్రాన నువ్వెవరో నాకు తెలీదు అనుకోకు!..."

"నాన్‌సెన్స్! ఎవరు నువ్వు?" కోపంగా అడిగాడు బాస్.

"ఫోన్‌లో మాట్లాడుతున్నావు కాబట్టి సరిపోయింది.

ఆ మాటన్నందుకు నీ ముఖం పచ్చడి చేసివుందును. డిటెక్టివ్ చంద్రకుమార్ సంగతి నీకు తెలియదు. మిస్టర్! ఎదురుపడినప్పుడు తెలుస్తుంది నీకు...నీ ఫోన్ నెంబరు తెలుసుకోగలిగినవాడిని నిన్ను గుర్తించలేనని అనుకోకు! త్వరలోనే నీ చేతులకు బేడీలు అలంకరించడానికి ఇన్స్పెక్టర్‌తో ప్రత్యక్షమవుతాను.''

''నో మిస్టర్ చంద్రకుమార్. అది నీ తరం కాదు. నా పేరే నీకు సరిగా తెలియదు. నన్ను నువ్వేం పట్టుకుంటావ్? అది నీ చేత గాదు. డిటెక్షన్ మానుకోమని ప్రేమ్‌కుమార్‌కు చెప్పు!...''

''అధిక ప్రసంగం కట్టిపెట్టు! సరోజను, రామారావును, అతని పిల్లల్ని సురక్షితంగా నీ బంగళానుంచే తీసుకు వచ్చాను. సరోజను రక్షించడానికి...లలిత నీ పక్షమై పోయింది. ఆ సమయం లలిత కనిపించియుంటే ఆమెను కూడా తీసుకొనివచ్చివుందును. మర్యాదగా లలితను పంపించెయ్ మిస్టర్! పోతే...నీ దగ్గరున్న ప్రేమలేఖలు మాధవి చేతుల్లో పడ్డాయి.''

ఆ మాటకు బాస్ వికటంగా నవ్వాడు.

''మాటలతో నన్ను మోసం చెయ్యలేవు. అవి భద్రంగా నా దగ్గరే ఉన్నాయి.''

''ఆత్మవంచన చేసుకొని మోసపోకు! మాధవి యిక మీలాంటి బ్లాక్‌మెయిలర్లకు భయపడదు. ఆ ప్రేమలేఖల్ని మా ఎదురుగానే కాల్చివేసింది. ఆ బూడిదను మురికికాలువలో వేసింది. నీ పీడ ఆమెకు విరగడై పోయింది.''

బాస్ జవాబు చెప్పలేదు. వెంటనే రిసీవర్‌ను దించేశాడు కోపంగా.

"బాస్! చంద్రకుమార్ చెబుతున్నది నిజమేనా?" అని అడిగింది లలిత నిరుత్సాహంగా.

బాస్ లలిత మాటలు వినిపించుకోకుండా బీరువా తెరిచి ఫైల్స్ లాగాడు. ఎన్ని ఫైళ్ళు వెతికినా ప్రేమ లేఖలు కనిపించలేదు. అతను కంగారుపడ్డాడు. ఎంతో జాగ్రత్తగా దాచివుంచిన ప్రేమలేఖలు - చంద్రకుమార్ చేతుల్లో ఎలా పడ్డాయి? అతను ఎప్పుడు వచ్చాడు? ఎలా రాగలిగాడు? ఇంతమంది కళ్ళుగప్పి అంతమందిని ఎలా విడిపించుకుపోయాడు? అనే ప్రశ్నలు ఉత్పన్నమై వాటికి సమాధానం చిక్కక అతని మస్తిష్కం వేడెక్కిపోయింది.

"లలితా!" కోపంగా పిలిచాడు.

"ఎస్, బాస్... లేఖలు కనిపించలేదా?"

"అవి ఎలా మాయమయ్యాయి?"

"అవి మీరు ఎక్కడ దాచివుంచారో ఎవరికీ తెలియదు. మీరు తప్ప ఈ గదిలోకి ఎవ్వరూ రారు. ఆ బీరువా తాళంచెవులు ఎప్పుడూ మీ దగ్గరే వుంటాయి కదా బాస్! అవి మీకు తెలియకుండా మాయమయ్యాయంటే చాలా విచిత్రంగా వుంది బాస్!"

"లలితా! అంతా మాయగారడీలా జరిగిపోయింది... కాదు. మన మనుష్యుల్లోనే ఎవరో పరోక్షంగా ఆ డిటెక్టివ్ ద్వయానికి సహాయపడివుంటారని నాకు అనుమానం వేస్తోంది. ఆ రాస్కెల్స్ ఎవరో తెలుసుకుంటే వెంటనే షూట్ చేసి చంపేస్తాను."

"మన అసిస్టెంట్స్ నందరినీ పిలిపించి, ఆ స్వామి ద్రోహులెవరో అంతంచెయ్యండి. ఇన్ని వివరాలు తెలిసిన ఆ అపరాధపరిశోధకులకు మన గుట్టు కూడా తెలిసి

వుంటుంది. వాళ్ళు ఏ క్షణంలోనైనా యిక్కడ ఊడి పడొచ్చు! మనం వీలైనంత త్వరలో మకాం మార్చి వేయాలి.

మిమ్మల్ని నా దైవంలా నమ్ముకున్నాను. నన్ను అన్యాయం చెయ్యకండి. నా భర్తను, పిల్లల్ని వదులుకొని మీ ప్రేమభిక్షకోసం, మీ చల్లని చూపుకోసం... బాస్! నిన్న రాత్రి సేట్ గోపీచంద్ భార్యను బ్లాక్ మెయిల్ చేసి రెండు లక్షలు తెచ్చారు. మనం ఈ ఊరు విడిచి ఎక్కడికైనా వెళ్ళి చిలకాగోరింకల్లా జీవించడానికి మనకా డబ్బు చాలు!...

మిమ్మల్ని పోలీసులో, ఆ డిటెక్టివ్ బృందమో పట్టుకుంటే నా జీవితం అంధకారమైపోతుంది. మీ బంగారు బ్రతుకు జైలుగోడల్లో క్రుంగిపోతుంది.'' లలిత బాస్ వీపు మీద తల ఆన్చి వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగింది.

అతను యిటు తిరిగాడు. ఏడుస్తున్న లలితను యిటు త్రిప్పుకున్నాడు. తనమీద లలితకున్న ప్రేమకు ఎంతో ఆశ్చర్యపడ్డాడు. చేతిరుమాలుతో ఆమె కన్నీటిని తుడిచాడు. ''పిచ్చి లలితా! నామీద నీకెంత ప్రేమ! నువ్వన్నట్లు మనం తెల్లారేలోగా మకాం మార్చేద్దాం. రేపు సాయంత్రానికల్లా విమానంలో ఏ కలకత్తా... కాశ్మీర్ కో వెళ్ళిపోదాం. డార్లింగ్! నువ్వేమీ భయపడొద్దు. నన్ను మోసం చేసిన ఆ దుర్మార్గులెవరో తెలుసుకోవాలి. రా లలితా! హాల్లోకి వెళ్ళి అందర్నీ పిలిపించి అడుగుదాం.''

ఇద్దరూ హాల్లోకి వచ్చారు.

10

డేంజర్ లైటు వెలిగించి బెల్ నొక్కాడు బాస్.

నలుగురు వ్యక్తులు క్షణాలమీద వచ్చి నిలుచున్నారు

ఎదురుగా.

"బాస్! ఏం జరిగింది?" అని అడిగారు ఆదుర్దాగా, అందర్నీ ఎందుకు పిలిపించాడో అర్థంగాక.

"ఎందుకు పిలిపించానో చెబుతాను," అని బాస్ రివాల్వర్ తీశాడు. సిగరెట్ తీసి నేలమీద వేశాడు. దాన్ని బూటుకాలుతో రాస్తూ "మిస్టర్ విలియమ్స్!" అని పిలిచాడు, అతనివేపు చూస్తూ.

"ఎస్. బాస్!"

"కమ్ హియర్!"

అతను భయపడుతూ దగ్గరికి వచ్చాడు. "నేనేం తప్పు చేశాను బాస్?"

"షటప్! ఏమీ అడగకముందే ఏమిటీ సమర్థింపు? చెప్పిన పని చెయ్యి. అందరి దగ్గరున్న ఆయుధాలు తెచ్చి ఆ టేబిల్ మీద వుంచు!" అన్నాడు.

విలియమ్స్ అందరివద్దనున్న రివాల్వర్స్ తెచ్చి టేబిల్ మీద వుంచాడు.

"నువ్వెళ్ళి వాళ్ళతో బాటు నిలుచో!"

విలియమ్స్ బాస్ చెప్పినట్లు వెళ్ళి నిలుచున్నాడు.

"నా గదిలో భద్రంగా దాచివుంచిన ప్రేమలేఖలు డిటెక్టివ్ చంద్రకుమార్ చేతుల్లో పడ్డాయి. అంతేకాదు; అవసరానికి ఉపయోగపడతారని బంధించివుంచిన రామారావు, సరోజలతో బాటు లలిత పిల్లలు కూడా రహస్యంగా తప్పించబడ్డారు. ఇదంతా మీలో ఏ ఒక్కరికీ తెలియకుండా జరగడానికి వీల్లేదు. ఆ యిద్దరు డిటెక్టివ్ లకు పరోక్షంగా సహాయపడి నాకు ద్రోహం చేసినవాళ్ళు మీలోనే వున్నారు. ఈ మోసం ఎవరు చేశారో ఒప్పుకోండి!—లేకుంటే?...అందర్నీ వరుసపెట్టి చంపేస్తాను." చింత

నిప్పుల్లాంటి నేత్రాలతో ఉరిమిచూస్తూ అడిగాడు బాస్.

బాస్ అలా అడుగగానే నలుగురూ ఒకరి ముఖాలొకరు చూసుకోసాగారు భయంతో. వెంటనే ఏ ఒక్కడూ సమాధానం చెప్పలేదు.

"చెప్పండి!" గద్దించాడు బాస్.

"మాకేమీ తెలియదు బాస్!" అన్నారు అందరూ ఒక్కసారి.

"షటప్! ఒక్కొక్కరినే అడుగుతాను. మిస్టర్ విలియమ్స్! నీకు కూడా తెలియదా?"

"నాకేమీ తెలియదు బాస్!"

"నిజంగా నీకేమీ తెలియదా?" అతని ముందుకు నడుస్తూ, తీక్షణంగా చూస్తూ అడిగాడు.

"నన్ను నమ్మండి బాస్!"

బాస్ బూటుకాలుతో అతని డొక్కలో తన్నాడు. అతను 'అమ్మా' అంటూ బాధగా అరుస్తూ ఉంగచుట్టుకు పడిపోయాడు. "ఊఁ_గెటప్! యూ డర్టీ డాగ్!..." అని అతని కాలు గట్టిగా తొక్కాడు.

"బా...స్!...నన్ను కొట్టకండి బాస్!...ఇందులో నా తప్పేమీ లేదు. దీనికంతా కారణం మిస్టర్ రాబర్ట్ అని నాకు తెలుసు." అంటూ కడుపు చేత్తో పట్టుకొని వణుకుతూ లేచి నిలబడ్డాడు.

"ఓహ్! మిస్టర్ రాబర్ట్! చంద్రకుమార్‌కు సహాయపడ్డ ఘనుడివి నువ్వా?" అంటూ రాబర్ట్ దగ్గరికి వచ్చాడు బాస్.

"నో, బాస్! దెబ్బలు తప్పించుకోడానికి విలియమ్స్ అబద్ధాలు చెబుతున్నాడు. నాకేమీ తెలియదు బాస్!"

రివాల్వర్ చేత్తో రాబర్ట్ ముఖంమీద గుద్దాడు బాస్. అతని ముక్కు అదిరి రక్తం కారింది. "రాస్కెల్! నన్ను మోసం చేస్తావా?"

"బాస్! వీళ్ళిద్దరూ తోడుదొంగలు! ఒకరిమీద ఒకరు చెప్పుకుంటున్నారు. ఈ నలుగురిలో అసలు దొంగ ఎవరో వారు చూపులనిబట్టి గ్రహించాను."

"లలితా! ఏమిటి నువ్వంటున్నది?"

"ఆ స్వామిద్రోహిని ఎలాటి ప్రశ్నలు వేయకుండా ఒక్క దెబ్బతో ప్రాణాలు తీస్తాను. రివాల్వర్ యిలా యివ్వండి!" అని, బాస్ చేతిలోని రివాల్వర్ అందుకుంది లలిత.

"ఎవరా దుర్మార్గుడు?"

లలిత బాస్‌కు సమాధానం యివ్వకుండా వాళ్ళ ముందుకు వెళ్ళి నిలుచుంది. "మిస్టర్ రాబర్ట్ తప్ప మిగతా వాళ్ళంతా గోడకు ఆనుకొని నిలబడండి!" అని ఆదేశించింది.

రాబర్ట్ తప్ప అందరూ అలాగే వెళ్ళి నిలుచున్నారు.

"రాబర్ట్!" పిలిచింది లలిత.

"ఎస్, మేడమ్!"

"అక్కడ టేబుల్ క్రింద తాడు వుంది తీసుకురా!"

రాబర్ట్ తాడు తీసుకొచ్చాడు.

"ఆ నీచుడ్ని బంధించు!" అని బాస్‌కేసి క్రోధంగా చూస్తూ, చెయ్యి చాచి చూపింది.

బాస్ లలిత మాటలకు నిర్ఘాంతపోయాను.

"లలితా! నీకు మతిపోయిందా? నన్ను బంధించమంటున్నావేం?" అని అన్నాడు, లలిత ధోరణి ఏమీ అర్థంగాక కోపంగా.

లలిత బిగ్గరగా నవ్వింది!

"లలితా!? ఏమిటీ మోసం?"

"మోసాన్ని మోసంతోనే జయించాలి మిస్టర్ రఘునాథ్! మా యింటి ప్రక్కన కాపురముంటూ, ఎప్పుడో ఏదో మాటవరసకి మావారు మాధవిని ప్రేమించిన విషయం స్నేహితుడివని చెబితే ఎవరూలేని సమయం కనిపెట్టి మాధవి నా భర్తకు వ్రాసిన ప్రేమలేఖలు తస్కరించావు. అవకాశం చూసి నా భర్తను బంధించావు. లక్షలు గడించాలని మావారిని బెదిరించి మాధవికి ఉత్తరం వ్రాయించావ్.

ఉత్తరం చూసి మాధవి నా దగ్గరికి వచ్చి సహాయం కోరింది. నేను మాధవికి సహాయం చేయ పూనుకున్నానని తెల్సుకొని నన్నూ, నా పిల్లల్ని కూడా బంధించి ఇక్కడికి తీసుకొచ్చావు. నేను ఎంతో అందంగా వున్నానని నా మీద కన్ను వేశావు. నువ్వు లేని సమయంలో నా భర్త అనుమతి పొంది, నీ దగ్గరున్న ప్రేమలేఖలు స్వాధీనం చేసుకోడానికి వేరే మార్గం కనిపించక నీతో ప్రేమించినట్లు నటించాను."

"లలితా! నా కిప్పుడంతా అర్థమైంది. నీ భర్తను, సరోజను, నీ పిల్లల్ని నువ్వే బయటికి పంపించావు. నన్ను బాగా బ్రాందీ త్రాగించి, నేను కైపులో పడిపోయినప్పుడు బీగాలు తీసుకొని ప్రేమలేఖలు తస్కరించి చంద్రశేఖర్‌కు అందించావ్. వగలాడీ! నువ్వు నన్ను నిజంగా ప్రేమిస్తున్నావని నమ్మి మోసపోయాను. ఆ డిటెక్టివ్ లకు నా ఉనికిని నువ్వే తెలిపివుంటావు. నిన్ను చిత్రవధ చేస్తాను." పళ్ళు పటపట కొరుకుతూ ఉద్రేకంతో ఊగిపోతూ అన్నాడు రఘునాథ్.

“లలితను చిత్రవధ చెయ్యలేవు. ముందు నీ గతి చూసుకో!” అన్నాడు రాబర్ట్ ముందుకు వస్తూ.

“మిస్టర్ రాబర్ట్!”

“నీ అనుచరుడు రాబర్ట్ ఈపాటికి జైల్లో కూర్చొని నీ కోసం ఎదురుచూస్తూ వుంటాడు. నేను డిటెక్టివ్ ప్రేమకుమార్‌ను. నువ్వు మాధవిని బ్లాక్ మెయిల్ చేయడానికి వెళ్ళిన మిస్టర్ జాన్‌ను హత్యచేసి పారిపోతుండగా ఆమె యింటికి వెనుకవైపు సందులో నిలబెట్టిన నీ కారు డిక్కీలో కూర్చొని వచ్చాను.

నీ కారు నెంబరు ఎం.ఎస్.వై. 3001. లలిత యింటి దగ్గర ఒక పెద్దమనిషిలా ఏమీ తెలియని అమాయకుడిలా మాట్లాడుతూ ఎం.ఎస్.క. 1102 కారు నెంబరు ఇచ్చావు. విచారించగా ఆ నెంబరుగల కారు సేట్ ధనీరామ్‌దని, నెలరోజులనుండి అది షెడ్‌లోనే పడివుందని తెలిసింది.

మిస్టర్ రఘునాథ్! మిస్టర్ జాన్ చనిపోయేముందు రక్తంతో ‘డి.ఆర్.ఎమ్.సి.’ అన్న అక్షరాలు వ్రాశాడు. దాన్నిబట్టి ‘డైరెక్టర్ రఘునాథ్ మెర్రిలాండ్ క్లబ్’ అని చంద్రకుమార్ డీకోడ్ చేశాడు.

చిన్న గడ్డం, బొద్దుమీసాలు, ముక్కుదగ్గర పులిపిరి, గిరిజాల జుట్టుగల రాబర్ట్ బయటినుండి బంగళాలోకి వెళ్తుండగా అతని నోరు నొక్కి బంధించాను. పట్టి చూస్తే అతనిది వేషం అని తెలిసింది. అతని మేకప్ అంతా ఊడదీసి వెంటనే రాబర్ట్‌నయ్యాను. నిరభ్యంతరంగా బంగళాలోకి వచ్చాను. నీకు తెలియకుండా లలితను కలుసుకొన్నాను. నీకు, నీ అనుచరులకు మత్తుమందిచ్చి, ప్రేమలేఖలు సంపాదించాము, అందరినీ విడిపించి చంద్రకుమార్

తెచ్చిన కారులో ఎక్కించి పంపించాము. నిన్నూ, నీ ముఠాను ఒక్కరు మిగలకుండా అందరినీ ఒకేసారి బంధించాలని ఇంతా యిక్కడే వున్నాను,'' అన్నాడు ప్రేమ్ కుమార్ వేషాన్ని తీసేస్తూ.

అంతలో చంద్రకుమార్ పోలీసు బలగంతో వచ్చాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ రామనాథ్ హంతకుడు, బ్లాక్ మెయిలర్ అయిన రఘునాథ్ చేతులకు బేడీలు వేశాడు. అతని మనుషులను నిర్బంధంలోకి తీసుకున్నాడు.

''మిసెస్ లలితా! సాటి స్త్రీ కాపురం నిలబెట్టడం కోసం సాహసించి అద్భుతంగా నటించారు. మీ నటన రఘునాథ్‌కు ఏమాత్రం అనుమానానికి ఆస్కారం ఇవ్వలేదు. మిమ్మల్ని అనుమానించియుంటే ఎప్పుడో మీ ప్రాణాలు తీసేవాడు. స్త్రీజాతికి వన్నె తెచ్చారు.'' అన్నాడు డిటెక్టివ్ ప్రేమ్‌కుమార్, లలితను అభినందిస్తూ.

—: ఐ పో యిం ది :—